

# Depesza Prezydenta RP

do Prezydenta Wilhelma Piecka

Z okazji święta narodowego — trzeciej rocznicy utworzenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej — przesyłam pozdrowienia Wam, Towarzyszu Prezydencie oraz narodowi niemieckiemu serdeczne gratulacje w imieniu narodu polskiego i moim własnym.

Życzę Niemieckiej Republice Demokratycznej sukcesów w walce o pokój świata, którą prowadzimy wspólnie pod przewodnictwem wielkiego Związku Radzieckiego.

Gorąco życzę Niemieckiej Republice Demokratycznej osiągnięć w budownictwie podstaw socjalizmu oraz rychłego urzeczywistnienia najgorętszych pragnień i dążeń narodu niemieckiego — zjednoczenia wolnych i demokratycznych Niemiec.

(—) BOLESŁAW BIERUT

# OTAS WIELKOPOLSKI

Gena 15 gr

CZY  
TEL  
NIK

Rok VIII Wyd. A B

Poznań, środa 8 X 1952 r.

Nr 241 (2674)

# Depesza J. Stalina

do premiera

Otto Grotewohla

Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR — J. Stalin, wystosował do premiera Niemieckiej Republiki Demokratycznej Otto Grotewohla depeszę treści następującej:

Z okazji święta narodowego — trzeciej rocznicy utworzenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej — przesyłam pozdrowienia narodowi niemieckiemu, rządowi i osobie Wam, Towarzyszu Premierze.

Proszę Was o przyjęcie życzeń dalszych sukcesów w wielkim dziele tworzenia zjednoczonych, niezawisłych, demokratycznych, miłujących pokój Niemiec.

(—) J. STALIN

# XIX Zjazd Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików)

Pierwsze posiedzenie 5 października 1952 r.

Jest godzina 7 wieczór. Ukazanie się na trybunie Towarzysza Stalina i jego wiernych współbojowników tow. tow. Mołotowa, Malenkowa, Woroszyłowa, Bułganina, Berii, Kaganowicza, Chruszczowa, Andrejewa, Mikojana, Kosygina witają delegaci długimi oklaskami. Wszyscy powstają z miejsc. Rozlega się burza okrzyków:

„Towarzyszu Stalinowi — hurra!”, „Wielkiemu Stalinowi — hurra!”.

„Niech żyje Towarzysz Stalin!”, „Nasze ukochanemu Stalinowi — hurra!”. Okrzyki te dźwięczą w rozmaitych językach narodów Związku Radzieckiego i całego świata. Ta gorąca o-

## Przemówienie inauguracyjne W. M. Mołotowa

Towarzysze! W imieniu Komitetu Centralnego Partii witam delegatów na XIX Zjazd Partii. Jak również naszych drogiego gości, reprezentujących tu zagraniczne partie komunistyczne i inne bratnie partie klasy robotniczej (burzliwe, długotrwałe oklaski).

Pierwsze nasze słowa winny poświęcić dzisiaj tym, którzy w latach wojny z niemieckimi i innymi agresorami bronili bohaterstwo naszej radzieckiej ojczyzny i złożyli swe życie za naszą słuszną sprawę. Uczcijmy przez powstanie, chlubną pamięć poległych w tej wojnie, którzy oddali swe życie w walce przeciwko faszyzmowi, o sprawę wolności i niezawisłości Związ-

## Ambasador Chin Ludowych z wizytą u Marszałka Polski Konstantego Rokossowskiego

WARSZAWA (PAP) Minister Obrony Narodowej Marszałek Polski Konstanty Rokossowski przyjął w dniu 6 bm. ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Chińskiej Republiki Ludowej w Polsce, pana Tsen Jun-czuana.

## Powiaty Gryfice i Mińsk Mazowiecki zwolnione od miarek i odsypów

WARSZAWA (PAP) Dwa dalsze powiaty — Gryfice w woj. szczecińskim i Mińsk Maz. w woj. warszawskim przekroczyły 90 proc. rocznego planu dostaw zboża. Ogółem już w 15 powiatach korzystają ze zwolnienia od miarek i odsypów ci chłopcy, którzy całkowicie wykonali obowiązkowe dostawy zboża.

MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi:

Dnia 5 października w wielkiej sali Pałacu Kremłowskiego rozpoczął się XIX Zjazd WKP(b). Na sali obrad — delegaci na Zjazd, jak również liczni goście, przedstawiciele ludu pracującego stolicy radzieckiej, robotnicy, działacze państwowi i partyjni, przedstawiciele nauki i sztuki oraz reprezentanci zagranicznych partii komunistycznych i robotniczych.

wacja daje wyraz uczuciom bezgranicznej miłości i oddania dla genialnego wodza partii komunistycznej, narodu radzieckiego i całej postępowej ludzkości — ukochanego Józefa Stalina.

Na polecenie Komitetu Centralnego Partii Komunistycznej zagaja Zjazd towarzysze W. M. Mołotow.

ku Radzieckiego (wszyscy wstają).

Brak dziś wśród nas niktorych, wybitnych działaczy naszej Partii. Zmarł Aleksander Serdjewicz Szerbakow, który kierował pracą polityczną w armii w trudnych latach wojny i który znany jest Partii, zwłaszcza jako wybitny kierownik Moskiewskiej Organizacji Partijnej. Nie ma wśród nas Michała Iwanowicza Kalinina, którego tak dobrze znał cały kraj i tak kochała nasza Partia. Zmarł Andrzej Aleksandrowicz Zdanow, jeden z utalentowanych przedstawicieli stalinowskiego kierownictwa trzonu Partii. Pamiętamy też innych zmarłych przyjaciół i towarzyszy, których życie było nierozdzielnie związane z Partią. Na znak głębokiego szacunku uczcijmy ich pamięć (wszyscy wstają).

Poprzedni Zjazd naszej Partii odbył się w 1939 roku. W minionym okresie zasłynęły wydarzenia o wielkiej doniosłości historycznej.

Jak wiadomo, pokojową pracę naszego narodu zakłóciła wiarołomna napaść niemieckiego faszyzmu na Związek Radziecki. Musieliśmy przerwać pracę nad wykonaniem zadań trzeciej pięcioletki. Wypadło nam przestawić się całkowicie na potrzeby wojny, podporządkowując wszystko sprawie rozgromienia wroga, który wtargnął na nasze terytorium.

Druga wojna światowa była

największą próbą dla młodego wielonarodowego państwa radzieckiego. Była ona jednocześnie wszechstronnym sprawdzianem słuszności polityki naszej Partii. W latach wojny naród radziecki przeżył nęma trudnych dni i poniosł ciężkie ofiary. Ale w ogniu tych wydarzeń Związek Radziecki nie osłabł i nie zachwiał się, lecz pod przewodnictwem naszej Partii jeszcze bardziej zahartował się i wzmocnił jako państwo socjalistyczne, nabrał jeszcze większej ufnosci w swe siły, w niezwykłość swojej wielkiej sprawy.

Druga wojna światowa zakończyła się klęską agresorów faszystowskich, co w rozmaity sposób przyczyniło się do wyzwolenia sił ruchu narodowo-wyzwoleńczego w Europie i Azji. W nowych warunkach, zwłaszcza wobec rozstrzygającej roli, jaką odegrał w tej wojnie Związek Radziecki, stał się możliwy zwrot szeregu krajów z kapitalistycznej

## Drugi dzień obrad XIX Zjazdu WKP(b)

MOSKWA (PAP) Dnia 6 października XIX Zjazd WKP(b) kontynuował swe obrady w wielkiej sali Pałacu Kremłowskiego. Na porządku dziennym znalazło się sprawozdanie Centralnej Komisji Rewizyjnej WKP(b). Po otwarciu posiedzenia przedpołudniowego przewodniczący N. Chruszczow udzielił głosu P. Moskatowowi, który wygłosił referat sprawozdawczy.

## „Pojedziemy do węgla...”

LIST MŁODYCH CHŁOPÓW ZE WSI CIESZĘCIN DO ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZMP

Piszemy do Was ze wsi Cieszęcin, gmina Galowice, powiat Wieluń. Jest tu u nas kilku chłopów: Mieczysław Blaszczykiewicz, Tadeusz Chrzan, Seweryn Juszczak, Leon Wieszka i Stanisław Grzesiak. Tadek Chrzan był na Zlocie w Warszawie. Opowiadał nam jak tam było pięknie i że sam Prezydent Bierut do niego przemawiał i że oni za całą polską młodzież złożyli Ojczyźnie ślubowanie. Znaczący się, że Tadek ślubował i za nas pięciu, by my wszyscy kochamy naszą ludową Ojczyznę i chcielibyśmy jak najwięcej dla niej zrobić. Tadek rozmawiał z młodymi górnikami na Zlocie. Mówili mu, że oni potrzebują bardzo dużo ludzi do pracy, zapraszali go, że

by do nich przyjechał do roboty. Gdy nam Tadek o tym powiedział, tośmy zastanawiali się, dyskutowali z sobą, naradzali się ze starszymi i wreszcie postanowili, że pojedziemy w pięciu do węgla, chcemy tam pracować, gdzie nas najbardziej potrzebuje nasza Ojczyzna.

Znamy takich bohaterów jak Pstrowski lub Markiewka, czytaliśmy o nich. I my chcielibyśmy być takimi bohaterami. Chcemy, żeby dumna z nas była nasza rodzinna wioska i cała Polska.

Dlatego prosimy Was, posłajcie nas do pracy do Kopalni. Wieś Cieszęcin, gm. Galowice, pow. Wieluń, dnia 2 X 1952 r. Mieczysław Blaszczykiewicz Tadeusz Chrzan Seweryn Juszczak Stanisław Grzesiak Leon Wieszka

nej drogi rozwoju na nową drogę, na drogę utworzenia i rozwoju państw demokracji ludowej. Zapoczątkowany został przez to nowy etap w rozwoju socjalizmu międzynarodowego.

Tym się tłumaczy, czemu w obecnych czasach wzmożło się kierownicze oddziaływanie ideowe naszej Partii na wszystkie dziedziny życia kraju i dlatego nasz naród darzy tak wiel-

ka miłością swoją Partię — Partię Lenina-Stalina (długotrwałe oklaski).

Tłumaczy to także, dlaczego nasza Partia, jej kierownictwo stalinowskie cieszy się dzisiaj tak wysokim autorytetem międzynarodowym, tak wielkim zaufaniem i szacunkiem mas pracujących innych krajów (burzliwe, długotrwałe oklaski).

W warunkach powojennych

## Przyjaźń narodu polskiego i niemieckiego warunkiem pokojowego budownictwa naszych krajów

Przemówienie premiera Cyrankiewicza na uroczystej akademii w Berlinie

BERLIN (PAP) Szef polskiej delegacji rządowej Premier Józef Cyrankiewicz wygłosił w Berlinie na uroczystej akademii z okazji święta narodowego NRD przemówienie, w którym powiedział m. in.:

W imieniu Prezydenta Bolesława Bieruta, w imieniu rządu polskiego, w imieniu narodu polskiego — składam w trzecią rocznicę utworzenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej rządowi Niemieckiej Republiki Demokratycznej i narodowi niemieckiemu — najserdeczniejsze, przyjacielskie pozdrowienia i życzenia.

Życzymy wam, działaczom Niemieckiej Republiki De-

## IRAN zamierza zerwać stosunki dyplomatyczne z Wielką Brytanią

LONDYN (PAP) Agencja Reutersa donosi, że odpowiedź rządu brytyjskiego na notę irańską w sprawie anglo-irańskiego towarzystwa naftowego została wręczona w Teheranie premierowi Mossadikowi w niedzielę rano przez brytyjskiego charge d'affaires w Teheranie Georga Middletona. Wkrótce potem premier Mossadik przyjął ambasadora amerykańskiego w Iranie, Loy Hendersona.

MOSKWA (PAP) Agencja TASS donosi z Teheranu z powołaniem się na irański dziennik „Keihan”, że w kołach politycznych Teheranu panuje przekonanie, iż rząd Wielkiej Brytanii najprawdopodobniej nie zgodzi się na propozycję rządu irańskiego, należy więc oczekiwać zerwania stosunków dyplomatycznych między Iranem a Wielką Brytanią. Dziennik „Keihan” donosi, że przewodniczący Medżlisu — Kashani wyraził zdanie, iż zerwanie stosunków dyplomatycznych z W. Brytanią jest konieczne i będzie rozsądnym krokiem.

demokratycznej, życzymy wszystkim bojownikom o pokój, demokrację i postęp w Niemczech — aby wasza wytrwała, konsekwentna walka o dobro narodu niemieckiego, o zjednoczenie Niemiec na gruncie demokracji i pokoju — została uwieńczona zasłużonym powodzeniem. Jest to bowiem walka, od której zależy zarówno przyszłość narodu niemieckiego i przyszłość jego pokojowego budownictwa, jako też przyszłość pokojowego budownictwa wszystkich naszych narodów.

Nie ulega wątpliwości, że pokój będzie zachowany, gdy imperialiści amerykańscy i podżegacze wojenni będą zmuszeni do przekreślenia tych zbrodniczych nadziei, jakie wiązały z neohitlerowskim militarystycznym i rewizjonizmem jako powolnym instrumentem swojej polityki.

Naród polski, oddany całkowicie pokojowej pracy nad odbudową swego kraju ze zniszczeń wojennych, nad budową silnej i kwitnącej Polski, nad budową własnego, szczęśliwego jutra, z najwyższą sympatią i serdeczną przyjaźnią śledzi wielki wysiłek twórczy narodu niemieckiego w Niemieckiej Republice Demokratycznej.

Rozwijająca się pomiędzy naszymi narodami przyjaźń i współpraca stanowi w stosunkach między naszymi narodami nową epokę. Nie ulega wątpliwości, że jest to epoka lepsza, piękniejsza i owocniejsza dla obu naszych narodów, aniżeli poprzednia epoka krwi i pożogi. Nie ulega wątpliwości, że szczerna siła, które chciałyby odwrócić bieg historii. Już nie junckrzy pruscy i militarysty, obszarnicy i wyżywkawcy kształtują los i wzajemne stosunki naszych narodów — kształtuje je wyzwolony z ucisku lud pracujący, kształtować będzie, wychowana w duchu międzynarodowej so-

Związek Radziecki skupił swe siły na zadaniach odbudowy i dalszego rozwoju gospodarki narodowej, jak również na zadaniach utrzymania i utrwaleń pokoju między narodami. Na obecnym zjeździe mamy omówić dyrektywę w sprawie pięcioletniego planu rozwoju ZSRR. Wyniki ubiegłego roku, a także osiągnięcia gospodarcze bieżącego roku świadczą, że masy pracujące naszego kraju zdobyły już znaczne sukcesy w dziedzinie wykonania wspaniałych zadań trzeciej pięcioletki. Aby zdołać pewnym krokiem naprzód, powinniśmy jeszcze bardziej stanowczo walczyć z istniejącymi w naszej pracy brakami, walczyć o przewyższenie nastrojów samouspokojenia i samozadowolenia biurokratycznego, gdziekolwiekby się ujawniły, pamiętając, że krytyka i samokrytyka jest bo-

(Ciąg dalszy na str. 2)

lidarności, przyjaźni między narodami i pokojowej współpracy — wspaniała młodzież obu narodów.

Niech żyje i odnosi dalsze sukcesy Niemiecka Republika Demokratyczna! Niech żyje przyjaźń między narodem polskim i niemieckim! Niech żyje wielki syn narodu niemieckiego, wypróbowany bojownik o prawa ludu — Prezydent Niemieckiej Republiki Demokratycznej — Wilhelm Pieck!

## Rządowa delegacja polska wyjechała na uroczystości święta narodowego NRD

WARSZAWA (PAP) W dniu 6 bm. odleciała z Warszawy do Berlina delegacja rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w osobach: przewodniczącego delegacji — prezesa Rady Ministrów Józefa Cyrankiewicza i członków delegacji — przewodniczącego Centralnej Rady Związków Zawodowych Wiktora Kłosiewicza i przodownika pracy, formiera zakładów mechanicznych „Ursus”, Władysława Katuszewskiego.

Delegacja udała się na zaproszenie rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej na uroczystości święta narodowego III rocznicy powstania Niemieckiej Republiki Demokratycznej, przypadającej w dniu 7 bm.

Pierwszą część referatu sprawozdawczego Komitetu Centralnego WKP(b) na XIX Zjeździe Partii wygłoszonego przez sekretarza KC WKP(b) G. M. Malenkowa podajemy na str. 3, 4, 5 i 6

Następną część zamieścimy w numerze jutrzejszym.



# XIX Zjazd Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików)

## Przemówienie inauguracyjne W. M. Mołotowa

(Dokończenie ze str. 1)

wym, nieodzownym orężem komunisty, i że jest to nasza, radziecka metoda podnoszenia samodzielnosci mas.

Uchwały Zjazdu porwą Partię i cały naród radziecki nie tylko do wykonania, lecz do przekroczenia nowego planu pięcioletniego. Będzie to oznaczało dalsze i wszechstronne umocnienie potęgi państwa radzieckiego oraz dalsze poważne podniesienie materialnego i kulturalnego poziomu życia narodu: klasy robotniczej, chłopstwa kolchozowego, inteligencji radzieckiej. Tym samym realizując pięcioletkę, naród radziecki wywalczy nowe doniosłe sukcesy na drodze stopniowego przejścia od socjalizmu do komunizmu (burzliwe oklaski).

Nie zapominamy oczywiście i o tym, że Związek Radziecki żyje „w systemie państw”, że istnieje obóz imperialistyczny, który ma awanturnicze plany zabiorcze, który zbroi się coraz bardziej, wznieca wszelkimi sposobami historię wojenną i przygotowuje się do rozpętania nowej wojny światowej.

Na czele tego agresywnego, antydemokratycznego obozu stoją reakcyjne koła Stanów Zjednoczonych, wykonujące wolę monopolu kapitalistycznych, które, ogarnięte nienasyconą żądzą zwiększenia zysków, dążą do zdobycia siłą panowania nad światem. Właśnie koła rządzące USA ponoszą główną odpowiedzialność za zbrodniczą wojnę w Korei, za zabór wyspy chińskiej Tajwan, za przekształcenie Niemiec zachodnich i Japonii w państwa zależne, jak również za utworzenie na zachodzie i wschodzie agresywnych sojuszy wojskowych, w rodzaju bloku północno-atlantycznego, wymierzonych przeciwko państwom miłującym pokój — Związkowi Radzieckiemu, Chińskiej Republice Ludowej i krajom demokracji ludowej.

Nie jednak nie może przesłonić poważnego osłabienia światowego systemu kapitalistycznego, jakie nastąpiło w ostatnich latach, zwłaszcza gdy w okresie powojennym odpało od tego systemu szereg państw o łącznej liczbie 600 milionów mieszkańców. Nie też nie może przesłonić niezdolności krajów kapitalistycznych do opanowania narastającego niebezpieczeństwa nowego kryzysu ekonomicznego i dalszego wzrostu masowego bezrobocia, co prowadzi zarazem do pogłębienia sprzeczności i tarć między tymi państwami i do nieuniknionego zaostrenia się walki klas w tych krajach. Żadne wysiłki podlegaczy wojennych i zgrai ich ciurów gazetowych, starających się przywdziać maskę pokojowości i jednocześnie otumaniać czytelników prasy burżuazyjnej przez szerzenie oszczerstw o agresywności Związku Radzieckiego, nie zdołają zatrzeć faktu, że właśnie agresywne koła obozu imperialistycznego raz po raz zagrażają wolności i niezależności narodowej ludów, za-

grają pokojowi i bezpieczeństwu międzynarodowemu. Im bardziej odstania się kruchosc i niepewność dalszych perspektyw oraz słabosc wewnętrzna współczesnego kapitalizmu, który znajduje się w stadium ogólnego kryzysu i coraz intensywniejszego staczania się do reżimu faszystowskiego, tym bardziej agresywne stają się główne mocarstwa obozu imperialistycznego i ich zbrojeczka propaganda nowej wojny.

Obozowi reakcji i agresji przeciwstawia się drugi obóz — międzynarodowy obóz obrony pokoju i demokracji. Na czele tego miłującego pokój demokratycznego obozu z natury rzeczy stoi Związek Radziecki, broniący niezłomnie i niezmienne polityki zachowania i utrwalenia pokoju między narodami (długotrwałe oklaski).

W związku z tym nie można nie podkreślić, że najważniejszym wynikiem drugiej wojny światowej jest historyczny fakt, iż Związek Radziecki wyszedł ostatecznie ze stanu izolacji międzynarodowej. Obecnie sprawy pokoju i demokracji bronią wszyscy Związek Radziecki i kraje demokracji ludowej, Chińska Republika Ludowa, Niemiecka Republika Demokratyczna. Poza tym obrona pokoju i demokracji opiera się obecnie na potężnym, międzynarodowym ruchu obrońców pokoju, który jednoczy setki milionów ludzi, a wśród nich wiele milionów obrońców pokoju w krajach kapitalistycznych.

Walcząc o zapewnienie pokoju, my, ludzie radzieccy, nie zapominamy ani na chwilę, że konieczna jest należyta czujność i gotowość do aktywnego odparcia wszelkiej agresji ze strony wojowniczego obozu imperialistycznego. Bez tego nie można bronić na prawdę sprawy zachowania i utrwalenia pokoju. Kierujemy się przy tym znanym wskazaniem Towarzysza Stalina, które stało się podstawą walki narodów o sprawę pokoju:

„Pokój będzie zachowany i utrwalony, jeżeli narody ujmą w swe ręce sprawę zachowania pokoju i będą broniły jej do końca (burzliwe, długo nie milknące oklaski). Wojna może stać się nieunikniona, jeżeli podlegaczom wojennym uda się omdlać ścieżką kłamstw mas ludowe, oszukać je i wciągnąć je do nowej wojny”.

Obecny Zjazd Partyny będzie świadectwem, jak bardzo wzrosły i okrzepły siły Związku Radzieckiego, ojczyzny zwycięskiego socjalizmu. Wykona on też swe główne zadanie — oświeślenia mocnym światłem marksizmu — leninizmu dalszych dróg do nowych i jeszcze chlubniejszych zwycięstw socjalizmu w naszym kraju i do dalszego, jeszcze szerszego i potężniejszego zespolenia międzynarodowych sił demokratycznych w imię obrony pokoju na całym świecie (długotrwałe oklaski).

Partia nasza przychodzi na XIX Zjazd tak potężna i zespolona jak jeszcze nigdy (długotrwałe oklaski). Sztandar naszej Partii, owiany chwałą stożonych bojów i wielu zwycięstw, wznosi się wysoko w górę i wzywa nasz naród naprzód, do zwycięstwa komunizmu (długotrwałe oklaski). Imię wodza naszej Partii, imię Stalina wyraża najlepsze nadzieje i dążenia całej postępowej ludzkości (burzliwa, długo nie milknąca owacja. Wszyscy wstają).

Niech żyje Partia Lenina — Stalin! (burzliwe oklaski). Niech żyje XIX Zjazd Partyni! (burzliwe oklaski).

Niech żyje i cieszy się zdrowiem przez wiele lat nasz ukochany, wielki Stalin!

Rozlega się burzliwa, długo nie milknąca owacja. Wszyscy wstają z miejsc. Grzmia okrzyki: „Niech żyje wielki Stalin!”, „Towarzyszu Stalinowi — hurra!”, „Chwała wielkiemu wodzowi Partii i narodu, Towarzyszu Stalinowi!”, „Niech żyje nasz ukochany Stalin!”.

Następnie, na wniosek Mołotowa, zjazd przystępuje do wyborów swych organów kierowniczych.

Głos otrzymuje Mielnikow. Z polecenia Rady Przedstawicieli Delegacji Wszechzwiązkowej, Krajów i Republik, proponuje on wybór Prezydium Zjazdu w składzie 16 osób. Propozycja ta zostaje przyjęta. Mielnikow proponuje do Prezydium Zjazdu następujących towarzyszy: W. M. Andrianow, A. B. Aristow, M. D. A. Bagirov, L. P. Beria, N. A. Bulganin, K. E. Woroszyłow, L. M. Kaganowicz, D. S. Korotczenko, O. W. Kuusinen, G. M. Malenkow, W. M. Mołotow, A. I. N. Jazow, N. S. Patoliczew, J. W. Stalin, N. S. Chruszczow, J. Szajachmetow.

Gdy Mielnikow wymienia nazwisko Towarzysza Stalina — na sali wybuchają burzliwe oklaski. Wszyscy wstają z miejsc.

Zjazd dokonuje jednogłośnie wyboru Prezydium w proponowanym składzie.

Z kolei Mołotow udziela głosu Breżniewowi. Z polecenia Rady Przedstawicieli Delegacji proponuje on wybór sekretariatu Zjazdu w następującym składzie: towarzysze A. N. P. Skrebyszew, N. G. Ignatow, I. W. Kapitonow, A. I. Mgeladze, L. G. Mielnikow, Z. I. Muratow, A. M. Puzanow, A. J. Sneczkus, D. G. Smirnow.

Zjazd wybiera jednogłośnie sekretariat w składzie zaproponowanym przez towarzysza Breżniewa.

Z polecenia Rady Przedstawicieli Delegacji towarzysze Mgeladze składa wniosek o wybranie komisji redakcyjnej Zjazdu w składzie: towarzysze P. N. Pospielow, B. Gafurow, L. F. Iljczew, N. A. Michajlow, M. A. Susłow, E. I. Tretjakowa.

Towarzysze Mołotow poddaje pod głosowanie wniosek towarzysza Mgeladze. Zjazd wybiera jednogłośnie komisję redakcyjną.

Na wniosek towarzysza Patoliczewa wybrana zostaje jednogłośnie komisja mandatowa Zjazdu, do której wchodzi następujący towarzysze: N. M.

Piegow, G. A. Arutinow, S. Babajew, M. I. Bielajew, L. I. Breżniew, S. A. Wagapow, I. T. Griszyn, A. P. Jefimow, J. E. Kalnberzin, A. I. Kiriczenko, N. W. Kiselew, I. G. Kabin, I. R. Razzakow, M. F. Szkiriatow, I. D. Jakowlew.

Po wyborach organów kierowniczych zatwierdzony zostaje następujący porządek dzienny Zjazdu:

1 Referat sprawozdawczy Komitetu Centralnego WKP(b) — referuje sekretarz KC tow. G. M. Malenkow.

2 Referat sprawozdawczy Centralnej Komisji Rewizyjnej WKP(b) — referuje przewodniczący Komisji Rewizyjnej P. G. Moskatow.

3 Dyrektywy XIX Zjazdu Partii w sprawie pięcioletniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951 — 1955 — referuje przewodniczący Państwowej Komisji Planowania M. Z. Saburow.

4 Zmiany w statucie WKP(b) — referuje sekretarz KC N. S. Chruszczow.

5 Wybory centralnych organów Partii.

Następnie zjazd zatwierdza regulamin obrad. Głos otrzymuje tow. G. M. Malenkow dla wygłoszenia referatu sprawozdawczego Komitetu Centralnego WKP(b). Zjazd i goście słuchają referatu z wielką uwagą. Gorące oklaski Zjazdu przerywają niejednokrotnie słowa referenta.

Następne posiedzenie Zjazdu wyznaczono na 6 października.

## Chiny zaopatrują Cejlon w ryż

PEKIN (PAP)

Agencja nowych Chin donosi, że w Pekinie podpisana została umowa w sprawie dostarczenia przez Chińską Republikę Ludową 80 tys. ton ryżu Cejlonowi. Podpisanie umowy nastąpiło w atmosferze gotowości obu stron do dalszego zacieśnienia przyjaźni i rozszerzenia stosunków gospodarczych między Chińską Republiką Ludową a Cejlonem.

## Rośnie wielka fala zobowiązań, którymi masy pracujące Poznania witają XIX Zjazd WKP (b)

— „Naród polski — powie, dział zagajając masówkę w zakładach „Stomil” przewodniczący Rady Zakładowej Kesa — naród polski zwycięsko budujący socjalizm pod przewodnictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, która rewolucyjnego hartu i sztuki zwyciężania uczy się od WKP(b) — gorąco i z całego serca pozdrawia XIX Zjazd Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików)”.

Słowa te zebrani przyjmują długotrwałą owacją na cześć Generalissimusa J. Stalina.

Robotnicy działu artykułów technicznych dadzą w ramach zobowiązań ponad planową produkcję wartości około 50 tysięcy złotych. Pracownicy działu TC-2 wyprodukują do dnia wyborów do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej 500 metrów płótna ponad plan.

Zgłoszono również wiele zobowiązań indywidualnych. M. in. kolekcjoner opon samochodowych Zbigniew Skotnicki podniósł swą wydajność pracy i do końca roku wyrobić będzie dziennie po 22 opony. Mieczysław Szymański w imieniu robotników oddziału konfekcji opon samochodowych, podał długą listę zobowiązań tego działu na ogólną sumę około pół miliona złotych.

Jednocześnie dla uczczenia XIX Zjazdu WKP(b) w zakładach „Stomil” zaciągnię-

to już 30 Wart Stalinowskich.

Niezwykle cenne zobowiązania podjęli dodatkowo robotnicy Zakładów Naprawczych Parowozów w Poznaniu, zaciągając kilkadziesiąt Wart Stalinowskich za wzorem drużyny przodowników Książkowskiego, która zobowiązała się podnieść wydajność pracy o 2%.

Pracownicy działu obróbki drzewa obniżą wypadki przy pracy o 4%, oczyszczą i wymalują stolarnię oraz wykończą 1400 sztuk trzonków do chorągiewek sygnałowych.

„W dni trwania XIX Zjazdu WKP(b), wprowadzimy w naszym dziale wśród 5% załogi pracę według systemu Zandarowej” — oświadczyli robotnicy tokarni, zobowiązując się ponadto zaoszczędzić 2% zużywanej obecnie energii elektrycznej.

Dział kuźni pospawa ponad plan 8 wiaźarów i naprawi 25 resorów do parowozów, a dział odlewni uruchomi 2 dodatkowe maszyny formierskie.

Do zobowiązań załogi warsztatów włączyli się również pracownicy administracji. M. in. dział pracy i płacy wykona książki rejestracyjne, planowane i osiągniętej wydajności, dla wszystkich przydziałów pracy oraz przygotuje wykresy obrazujące elementy średnich plac, zatrudnienia i wydajności za-

## Narody uciemiężone żądają wolności

Uczestnicy Kongresu w Pekinie demaskują podlegaczy wojennych

Na posiedzeniu Kongresu Obronców Pokoju Krajów Azji i Strefy Pacyfiku w dniu 4 października przewodniczyli delegat japoński Kanamura i delegat meksykański Villegas.

Przedstawiciel Cejlonu Vaikundhavasana wygłosił referat na temat rozwoju stosunków gospodarczych.

Podkreślił on, że bezpośrednim wynikiem przygotowania nowej wojny przez państwa imperialistyczne oraz wysiłku zbrojeni jest zakończenie normalnych stosunków handlowych między poszczególnymi krajami, a następnie omówił szczegółowo stałe pogarszanie się sytuacji krajów kolonialnych i zależnych w rezultacie ograniczenia stosunków handlowych.

Następnie przemawiała przewodnicząca delegacji chilijskiej Olga Poblete, która opisała sytuację w krajach Ameryki Łacińskiej, podkreślając, że imperialiści amerykańscy wtrącają się brutalnie w wewnętrzne sprawy tych krajów, co jest jednym z głównych powodów zubożenia ludności i zaha-

mowania rozwoju kultury narodów Ameryki Łacińskiej.

Przewodniczący delegacji Wietnamskiej Republiki Demokratycznej Le Din-tam opisał bohaterską walkę swego narodu przeciwko kolonizatorom francuskim oraz jego osiągnięcia w dziedzinie gospodarczej i kulturalnej.

Referat na temat walki narodów o niezależność wygłosił delegat Iranu Gollam Hossein Rahimdżian, po czym zabrał głos przedstawiciel Francji Ernest Petit. Stwierdził on, że olbrzymia większość narodu francuskiego pragnie pokoju i sprzeciwia się stanowczo nikczemnej wojnie, prowadzonej przez kolonizatorów przeciwko narodowi wietnamskiemu.

Delegat hinduski Gopalan oświadczył, że narody krajów kolonialnych i zależnych pragną wolności i niezależności oraz rozwoju swej gospodarki, kultury i oświaty. Opisał on walkę hinduskich obrońców pokoju przeciwko imperialistom, którzy chcą przekształcić Indie w bazę agresji.

## Kandydatka kobiet wielkopolskich na spotkaniu z robotnikami Szamotuł

Syrena oznajmiła koniec

pracy i ze wszystkich drzwi cukrowni w Szamotułach wychodzić poczęli robotnicy, kierując się pojedynczo i grupami w stronę świetlicy, gdzie mieli się spotkać z niecodziennymi gośćmi. Mieli powitać tych, których wybrali na swych przedstawicieli do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej: Wiktoria Hetmańską i Stefana Dotkę.

Wiktoria Hetmańska wychodziła właśnie z biur cukrowni w towarzystwie pracowników, gdy nagle jedna ze starszych kobiet w kraciatwej chusteczce na głowie podeszła do niej zważym krokiem.

— Jakże się ogromnie cie-

szymy... — wołała ściskając obu rękoma dłoń Wiktoria Hetmańską. — Jakże się ogromnie cieszymy — mówią rozmieniona i odmłodniała w tej swej szczerej, serdecznej radości, którą wyrażała słowami, uściskiem rąk, uśmiechem i błyskiem rozjaśnionych oczu.

Radość starej robotnicy podzieliłi wszyscy, bo Wiktoria Hetmańska, wszyscy znają, jeśli nie z widzenia to przynajmniej ze słyszenia. Jest popularna nie tylko w naszym województwie. Te popularność zdobyła sobie rzetelną pracą społeczną i polityczną.

Nic przeto dziwnego, że na spotkanie z Wiktoria Hetmańską przybyła cała załoga. Nie wszyscy nawet mogli się pomieścić w niewielkiej sali i stali w drzwiach, za uchylonymi oknami. Nigdy jeszcze, stwierdzili ze zdumieniem sami pracownicy, nie zebrała się tak licznie załoga w świetlicy. Wszyscy uważnie słuchali słów przemawiającej. A prelegentka mówiła o wyborach, o ich znaczeniu i celu.

„Chcemy wzmocnić naszą władzę, chcemy dotrzeć do każdego obywatela i zdobyć jego serce...”

Ze serca zebranych w świetlicy słuchaczy zdobyła sobie Wiktoria Hetmańska, to nie ulega najmniejszej wątpliwości. Świadczyły o tym głosy dyskusantów. Przemówiła także Agnieszka Cicha:

„My, wielkopolskie kobiety obdarzamy naszą kandydatkę wielkim zaufaniem i życzymy jej jeszcze większych niż dotychczas sukcesów w pracy...”

Inni prosili Wiktoria Hetmańską, by opowiedziała o swoim życiu, młodości i pracy społecznej, o uczuciach, jakich doznała zostając kandydatką do Sejmu.

Pytania kierowano także i do drugiego gościa: Stefana Dotki. Mówił on o sobie, o swej pracy w Spółdzielni Produkcyjnej w Trzebinie, pow. Poznań, której jest przewodniczącym i o obowiązkach wsi wobec miasta, wobec robotników.

Okrzykami: Niech żyje pierwszy kandydat do Sejmu Prezydent Bolesław Bierut!, niech żyją nasi goście — Wiktoria Hetmańska i Stefan Dotka! — zakończyło się to niezwykle serdeczne spotkanie kandydatów z wyborcami w Szamotułach, które pozostanie na długo w pamięci pracowników cukrowni. (Ro)

## Zawarcie porozumienia o gospodarczej i kulturalnej współpracy między Chinami a Mongolią

PEKIN (PAP)

Jak podaje agencja Nowych Chin, w Pekinie zostało podpisane porozumienie o współpracy gospodarczej i kulturalnej pomiędzy Chińską Republiką Ludową a Mongolską Republiką Ludową.



# Referat sprawozdawczy Komitetu Centralnego WKP(b) na XIX Zjeździe Partii

Referat sekretarza KC WKP(b) G. M. Malenkowa

## I Sytuacja międzynarodowa Związku Radzieckiego

Towarzysze! Okres, jaki upłynął od XVIII Zjazdu Partii, był pełen wydarzeń o światowym znaczeniu historycznym.

Druża wojna światowa wstrząsnęła do gruntu podstawami życia wielu narodów i państw i zmieniła oblicze świata. Wojna, przygotowana przez siły międzynarodowej reakcji imperialistycznej i rozpętana na wschodzie przez militarystyczną Japonię, na zachodzie zaś przez Niemcy hitlerowskie, pokrzyżowała plany jej inspiratorów i dzięki bohaterstwu walce narodu radzieckiego zakończyła się nie przewidywanymi dla imperialistów wynikami.

Zamiast unicestwienia czy też osłabienia Związku Radzieckiego nastąpiło wzmocnienie ZSRR; wzrósł autorytet międzynarodowy Związku Radzieckiego. Zamiast osłabienia i rozgromienia demokracji nastąpiło odpadnięcie od kapitalizmu szeregu krajów Europy centralnej i południowo-wschodniej i umocnienie w nich ustroju demokratycznego. Zamiast dalszego ujarzmania ludów kolonialnych i krajów zależnych nastąpił nowy, potężny wzrost walki narodowo-wyzwolczej w tych krajach, zaostriżył się kryzys kolonialnego systemu imperializmu. Dotkliwy cios zadał temu światowemu systemowi imperialistycznemu historyczne zwycięstwo wielkiego narodu chińskiego. Obecnie trzecia część ludzkości jest już wyrwana spod ucisku imperializmu, wyzwolona od kajdan wyzysku imperialistycznego.

W samym świecie kapitalistycznym w wyniku wojny trzy wielkie państwa — Niemcy, Japonia i Włochy wypadły z szeregu wielkich mocarstw, zaś Francja i Anglia utraciły swoje dawne pozycje.

Okres powojenny jest okresem dalszego osłabienia światowego systemu kapitalistycznego i wzrostu sił demokracji i socjalizmu.

W dziedzinie ekonomicznej

### 1. Dalsze osłabienie światowego systemu kapitalistycznego i sytuacja gospodarcza w krajach kapitalizmu

Ogólny obraz światowej sytuacji gospodarczej w chwili obecnej cechują dwie linie rozwoju.

Jedną linią — to linia nieprzerwanego wzrostu pokojowej ekonomiki Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, ekonomiki, która nie zna kryzysów i rozwija się w celu zapewnienia maksymalnego zaspokojenia materialnych i kulturalnych potrzeb społeczeństwa. Ekonomia ta zapewnia systematyczne podnoszenie stopy życiowej mas ludowych i pełne zatrudnienie siły roboczej. Cechą charakterystyczną tej ekonomiki jest przyjazna współpraca gospodarcza krajów, wchodzących w skład obozu demokratycznego.

Druga linia — to linia ekonomiki kapitalizmu, którego siły wytwórcze drepną na miejscu, ekonomiki, młotąjącej

Rozwój produkcji w ZSRR i w krajach kapitalistycznych charakteryzują następujące dane:

Wzrost produkcji przemysłowej w ZSRR i w krajach kapitalistycznych w latach 1929—1951 (w procentach w porównaniu z rokiem 1929).

| Lata    | 1929 | 1939 | 1943       | 1946 | 1947 | 1948 | 1949 | 1950 | 1951 |
|---------|------|------|------------|------|------|------|------|------|------|
| ZSRR    | 100  | 552  | 573        | 466  | 571  | 721  | 870  | 1082 | 1266 |
| USA     | 100  | 99   | 217        | 155  | 170  | 175  | 160  | 182  | 200  |
| Anglia  | 100  | 123  | danych     | 112  | 121  | 135  | 144  | 157  | 160  |
| Francja | 100  | 80   | nie publi- | 63   | 74   | 85   | 92   | 92   | 104  |
| Włochy  | 100  | 108  | kowano     | 72   | 93   | 97   | 103  | 118  | 134  |

Jak widać z przytoczonej tablicy, produkcja przemysłowa ZSRR w roku 1951 wyrażała się cyfrą 1266 proc. w

stosunku do roku 1929. tzn. powiększyła się w ciągu tego

okresu prawie 13-krotnie, przemysł radziecki w okresie

powojenny, tak samo jak i przed wojną, kroczy nie-

zmennie po linii wstępującej na gruncie rozwoju pro-

dukcji pokojowej.

Z przytoczonej tablicy wynika również, iż w Stanach

Zjednoczonych produkcja przemysłowa w okresie od

roku 1929 do roku 1939 drepnęła w miejscu, — następnie

podniosła się jedynie wskutek gwałtownego zwiększenia

produkcji przemysłowej w okresie drugiej wojny światowej — po czym znacznie

się skurczyła i podniosła się znowu dopiero na skutek

rozwoju działań wojennych przeciwko narodowi koreańskiemu i przejścia do

wzmoczonego wyścigu zbrojeń, i w związku z tym wzrosła

w roku 1951 w porównaniu z rokiem 1929 dwukrotnie.

Produkcja przemysłowa Anglii wzrosła w tym samym

okresie zaledwie o 60 proc., w szeregu zaś innych krajów

kapitalistycznych Europy zachodniej przemysł wciąż je-

szcze drepną wokół poziomu z 1929 roku.

W europejskich krajach demokracji ludowej, mimo że

ucierpiała one wskutek wojny znacznie więcej niż kra-

je kapitalistyczne Europy zachodniej, przedwojenny

poziom produkcji przemysłowej został przekroczony w

roku 1951: w Polsce — 2,9 raza, w Czechosłowacji — 1,7

raza, na Węgrzech — 2,5 raza, w Rumunii — 1,9 raza,

w Bułgarii — 4,6 raza, w Albanii — przeszło pięciokrot-

nie. W krajach tych trwa również nieustanny wzrost

rolnictwa, szczególnie szybko rozwija się produkcja ro-

ślin przemysłowych. Poważne sukcesy osiągnięto w dzie-

dzinie hodowli.

Wielkie osiągnięcia w rozwoju swej gospodarki ma

Niemiecka Republika Demokratyczna. W 1952 roku

produkcja przemysłowa republiki nie tylko osiągnęła po-

ziom przedwojenny, ale przekroczyła go o 36 proc., —

produkcja przemysłowa była w 1951 roku 2,4 raza większa

aniżeli w roku 1946, — z roku na rok rośnie hutnictwo,

przemysł budowy maszyn, przemysł chemiczny, produk-

cja energii elektrycznej. Rolnictwo przekroczyło poziom

przedwojenny zarówno pod względem obszaru zasiewów,

jak pod względem wysokości plonów.

Szybko rozwija się ekonomika Chińskiej Republiki Lu-

dowej. Naród chiński pracuje z ogromnym entuzjazmem

i pomyślnie przezwycięża ciężkie następstwa wielolet-

niej rujnącej wojny prze-



ciwko japońskim najeźdźcom i reakcji kuomintangowskiej. Przemysł Chin od chwili utworzenia władzy ludowo-demokratycznej rozwija się w szybkim tempie: produkcja przemysłowa w roku 1951 zwiększyła się przeszło dwukrotnie w porównaniu z rokiem 1949. Odbudowano transport kolejowy, w intensywnym tempie buduje się nowe koleje. W wyniku wielkiej reformy rolnej, przeprowadzonej przez chiński rząd ludowy, osiągnięto wielkie sukcesy w rolnictwie: produkcja zbóż wzrosła w 1951 roku do 128 proc. w porównaniu z rokiem 1949, bawełny — do 252 proc. Podczas gdy w dawnych Chinach finansowo kraj był w stanie całkowitego upadku i inflacja dochodziła do ogromnych rozmiarów, rząd ludowy Chin umocnił gospodarkę finansową i zapewnił walucie trwałość.

W Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej po wyzwoleniu jej od japońskich kolonizatorów nastąpił wielki rozwój gospodarki. Produkcja przemysłowa wzrosła już w 1949 roku czterokrotnie w porównaniu z rokiem 1946. Na wsi po przeprowadzeniu przez rząd ludowo-demokratyczny reformy rolnej, obszar zasiewów zwiększył się prawie o 25 proc. Znacznie wzrosła wysokość plonów wszystkich roślin uprawnych. Napad imperialistów amerykańskich przerwał pokojową twórczą pracę mas ludowych Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej. Amerykańskie i inne wojska występujące pod flagą ONZ, w barbarzyński sposób burzą spokojne miasta i wsie Korei północnej, jej przemysł i rolnictwo.

Wielkie sukcesy osiągnęła Mongońska Republika Ludowa w rozwoju swej ekonomiki. Z roku na rok rośnie i umacnia się gospodarka na rodowa Republiki, wzrasta dobrobyt materialny i rośnie kultura narodu mongolskiego. Podstawowa dziedzina gospodarki kraju — hodowla stała się podnośnią, pogłowiem zwierząt gospodarskich zwiększyło się w ciągu istnienia Republiki 2,5 raza, całe pogłowienie zwierząt gospodarskich jest obecnie własnością pracującego chłopstwa. Produkcja przemysłu państwowego i spółdzielczego wzrosła w ciągu ostatniego dziesięciolecia prawie trzykrotnie.

Wszystkie dane charakteryzujące rozwój produkcji w krajach kapitalistycznych i w krajach obozu demokratycznego, świadczą, że produkcja przemysłowa krajów kapitalistycznych nie wyłączała produkcji przemysłowej USA, pod względem tempa rozwoju pozostaje znacząco w tyle za tempem rozwoju przemysłu ZSRR i krajów demokracji ludowej.

Z danych tych wynika następnie, że produkcja przemysłowa krajów kapitalistycznych wzrastała w pewnej mierze jedynie w związku z przygotowaniami wojennymi i z obsługą maszyn wojennej w okresie wojny.

Druga wojna światowa nie tylko nie usunęła sprzeczności ekonomicznych i politycznych kapitalizmu, lecz przeciwnie, jeszcze bardziej zaostriżyła te sprzeczności, zdeorganizowała gospodarkę krajów kapitalistycznych i pogłębiła ogólny kryzys systemu kapitalistycznego. Druga wojna światowa zawładła nadziejami wielkiej burżuazji państw imperialistycznych. Każde z obu ugrupowań kapitalistycznych, które wystąpiły przeciwko sobie w okresie wojny, liczyło na to, że przez użycie siły zbrojnej doprowadzi do nowego podziału świata, zagarnie nowe źródła surowców, rozszerzy rynki zbytu dla swoich towarów, a więc umocni własną sytuację gospodarczą kosztem swoich przeciwników i osiągnie panowanie nad światem.

Jednakowoż rachuby te zawiodły; mimo, że Niemcy i Japonia zostały utracone jako

główni konkurenci trzech głównych krajów kapitalistycznych — USA, Anglii i Francji, przy czym kraje te,

zwłaszcza USA, liczyły w związku z tym na podniesienie

produkcji w swoich krajach czteropięciokrotnie, nie

mniej nadzieje te poniosły całkowite fiasko. Na dobit-

kę dowody od systemu kapitalistycznego Chin i państwa

ludowo-demokratyczne Europy, tworząc wraz ze

Związkiem Radzieckim jednolity i potężny oboz poko-

ju i demokracji, przeciwstawiający się obozowi impe-

rializmu.

Ekonomicznym następstwem utworzenia się dwóch

przeciwnych obozów było, jak wskazuje towarzysze

Stalin, to, że rozpadł się jednolity wszechogarniający

rynek światowy i ukształtowały się dwa równoległe ryn-

ki światowe: rynek krajów pokojowego obozu demokra-

tycznego i rynek krajów agresywnego, obozu imperial-

istycznego. Rozpad jednolitego rynku światowego sta-

nował najważniejszy wynik ekonomiczny drugiej wojny

światowej i jej następstw gospodarczych.

Dwa rynki światowe rozwijały się w przeciwnych

kierunkach. Nowy, demokratyczny rynek światowy

nie zna trudności zbytu, gdyż chłonność jego zwiększa

się z roku na rok, zgodnie z bezkryzysowym wzrostem

produkcji w krajach obozu demokracji, gdyż nieprzerwany

wzrost produkcji wszystkich krajów obozu demokratycznego

coraz bardziej rozszerza chłonność rynku demokratycznego.

Z drugiej strony mamy drugi, imperialistyczny rynek

światowy nie związany z ZSRR i innymi krajami demokra-

tycznymi, a przez to zwężony i trapiący trudnościami

zbytu wskutek przerwy i kryzysów produkcji, wskutek

bezrobocia i zubożenia mas, wskutek oderwania się od

krajów demokratycznych. Trzeba przy tym mieć na u-

wadze, że w wyniku rozpadu jednolitego rynku światowe-

go gwałtownie skurczyła się sfera zastosowania siły głów-

nych krajów kapitalistycznych (USA, Anglia, Francja)

do zasobów światowych, wskutek czego światowy ry-

nek kapitalistyczny coraz bardziej się zwęża, warunki

zbytu towarów na tym ryn-

ku pogorszyły się i nadal się pogarszają.

Z drugiej wojny światowej państwa kapitalistyczne wy-

szły z niejednakowymi dla siebie rezultatami, co stało

się źródłem istotnych zmian w stosunkach ekonomicznych

między tymi krajami. Długotrwałe działania wojenne,

poniesione straty w ludziach i szkody materialne mocno

podważyły gospodarkę wielu krajów, które brały udział

w wojnie. Dotyczy to przede wszystkim Niemiec, Włoch i

Japonii. Ogromne szkody poniosła także Francja, Holandia,

Belgia i niektóre inne kraje. Nader poważnie została

osłabiona Anglia.

Stany Zjednoczone wzbogaciły się na wojnie. Miliardy

amerykańscy umocnili swoje pozycje ekonomiczne.

Jednakowoż Stanom Zjednoczonym nie udało się prze-

cięż osiągnąć celu, nie udało im się zdobyć panowania ka-

pitału amerykańskiego na rynku światowym. USA liczyły

na cztero — pięciokrotne podniesienie swej produkcji

po utraceniu Niemiec i Japonii, a zwiększyły swoją pro-

dukcję tylko dwukrotnie, obecnie zaś stacają się w dół ku

kryzysowi ekonomicznemu. Jest faktem, że Stany

Zjednoczone mają obecnie nie mniej niż trzy miliony

całkowicie bezrobotnych i jeszcze więcej na wpol bez-

robotnych. Masowe strajki robotników jeszcze bardziej

komplikują sytuację miliarderów USA. Dzieje się tak

dlatego, że przemysł USA, z winy kół rządzących USA,

pozbawił się takich rynków jak ZSRR, Chiny i europejskie

kraje demokracji ludowej.

Imperializm amerykański występuje dziś nie tylko jako

międzynarodowy wyzyskacz i ciemięzca narodów,

ale również jako siła dezorganizująca ekonomikę pozostających

krajów kapitalistycznych. Wykorzystując osłabienie

swoich konkurentów, kapitał monopolistyczny USA

zagarnął po wojnie znaczną część światowego rynku

kapitalistycznego. Niszczy on wielostronne więzi

ekonomiczne między krajami kapitalistycznymi, które kształ-

towały się w ciągu wieków, zastępując je jednostronnymi

więziami tych krajów ze Stanami Zjednoczonymi. For-

sując swój eksport drogą najczerniejszego dumpin-

gu i odgradzając jednocześnie swój rynek wewnętrzny

od importu towarów zagranicznych, co powoduje, iż na-

ród amerykański dusi się wskutek wysokich cen, mo-

nopole amerykańskie wprowadzają coraz większe roz-

prężenie na światowym rynku kapitalistycznym. Im-

pierializm amerykański pozbawia kraje Europy zachod-

niej możliwości otrzymywania artykułów żywnościowych

na dawnych rynkach Europy wschodniej, podczas gdy kra-

je zachodniej Europy zawsze eksportowały tam dużą

ilość towarów przemysłowych w zamian za żywność i su-

rowce.

Taka polityka ekonomiczna imperializmu amerykańskiego

nie mogła nie wywołać zaostriżenia sprzeczności między

Stanami Zjednoczonymi i pozostałymi państwami

kapitalistycznymi. Spośród tych sprzeczności

głównymi pozostają sprzeczności między USA i Anglią.

Sprzeczności te przybierają postać jawnej walki między

monopolami amerykańskimi i angielskimi o źródła ropy

naftowej, kauczuku, kolorowych i rzadkich metali, siar-

ki, wełny, o rynki zbytu dla swoich towarów.

Do tego należy dodać nader poważne sprzeczności

między USA i Japonią, między USA i Włochami, między

USA i zachodnimi Niemcami, krajami żyjącymi pod uc-

iskiem amerykańskim.

(Ciąg dalszy na str. 4)



# Referat sprawozdawczy Komitetu Centralnego WKP (b)

## na XIX Zjeździe Partii

(Ciąg dalszy ze str. 3)

skiem okupacyjnym dyktatorów USA. Byłoby naiwnością myśleć, że te pokonane kraje zgodzą się żyć bez końca pod butem amerykańskich okupantów. Byłoby głupotą myśleć, że nie spróbują one tak czy inaczej wyrwać się spod ucisku USA, aby żyć wolnym, samodzielnym życiem.

W miarę, jak kapitalizm amerykański, pod przykrywką kampanii wokół „pomocy”, drogą udzielania kredytów, wciska się do ekonomiki Anglii, Francji, Włoch, zagarnia surowce i rynki zbytu w koloniach amerykańskich i francuskich, sprzecznosci między USA i Anglią, między USA i Francją zaostrzają się i będą się jeszcze bardziej zaostrzały, Anglia, a w ślad za nią Francja i inne kraje kapitalistyczne usiłują wyłamać się z uległości wobec USA, ażeby zapewnić sobie samodzielną i wysokie zyski. Już obecnie kapitaliści Anglii toczą zaciekłą walkę przeciwko panoszeniu się Amerykanów w handlu międzynarodowym.

Trudności gospodarcze, w kleszczach których znalazły się kraje kapitalistyczne po wojnie, pogłębił fakt, że imperialiści sami odciepli sobie dostęp do światowego rynku demokratycznego. Stany Zjednoczone Ameryki zredukowały prawie do zera handel ze Związkiem Radzieckim, z europejskimi krajami demokracji ludowej, przerwały handel z Chinami. Stany Zjednoczone faktycznie zabroniły nie tylko pokonanym krajom (Japonii, Niemcom zachodnim, Włochom), lecz również Anglii, Francji, Holandii, Danii, Norwegii, Belgii i innym państwom kapitalistycznym sprzedawać i kupować towary na rynku krajów obozu demokratycznego. Obrót towarowy USA z krajami wchodzącymi obecnie w skład obozu demokratycznego zmniejszył się w 1951 roku w porównaniu z 1937 rokiem 10-krotnie; obrót towarowy Anglii z tymi krajami zmniejszył się 6-krotnie, a Francji — przeszło 4-krotnie.

USA i Anglia z Francją, podając „blokady” ekonomiczne ZSRR, Chiny i europejskie kraje demokracji ludowej, sądziły, że w ten sposób je zdławiają. W istocie rzeczy nastąpiło nie zdławienie, lecz umocnienie nowego światowego rynku demokratycznego. W ten sposób imperialiści zadali poważny cios swemu własnemu eksportowi i jeszcze bardziej spotęgowali sprzecznosci między możliwościami produkcyjnymi swego przemysłu i możliwościami zbytu jego produkcji.

Wszystko to oznacza, że w ekonomice kapitalistycznej powstały jeszcze głębsze sprzeczności, zaś cały światowy system gospodarki kapitalistycznej stał się znacznie szczuplejszy i słabszy i jeszcze bardziej niestabilny, niż przed wojną.

Kapitaliści USA, zdając sobie sprawę z tych trudności gospodarczych, usiłują powrócić do wojny w Korei, wysłaniem zbrojeń, militarystką przemysłu.

Imperialiści USA, Anglii i Francji rozpętawszy reakcyjną wojnę przeciwko narodowi koreańskiemu i rozdumuchując histerię wojenną przeciwko obozowi demokratycznemu, przedstawili gospodarkę na tory wojenne, doprowadzili do ogromnych rozmiarów militarystkę ekonomiczną i wysłali zbrojeń we własnych krajach. W chwili obecnej coraz większą część produkcji przemysłowej tych krajów zużywana jest na wytwarzanie sprzętu wojennego. Zamówienia wojenne grają decydującą rolę w podstawowych gałęziach przemysłu USA i innych krajów kapitalistycznych. W budżetach państw kapitalistycznych nieprzerwanie rośnie ciężar gatunkowy pośrednich

i bezpośrednich wydatków na wysłanie zbrojeń. Bezoszczędnie wydatki wojenne w USA wzrosły z 1 miliarda dolarów w roku budżetowym 1937/38 do 58,2 miliarda dolarów w roku 1952/53 i obecnie wydatki te stanowią 74 proc. całego budżetu Stanów Zjednoczonych, podczas gdy w roku 1937/38 wydatki wojenne stanowiły 14 proc. budżetu USA; w Anglii wydatki wojenne w analogicznym okresie zwiększyły się ze 197 do 1634 milionów funtów szterlingów i stanowią obecnie 34 proc. całego budżetu, w porównaniu z 17 proc. w okresie przedwojennym; we Francji wydatki wojenne stanowią obecnie około 40 proc. całego budżetu.

Ten niesłychany wzrost wydatków wojennych prowadzi do nieustannego wzrostu podatków i do zwiększenia inflacyjnej emisji banknotów. Gwałtowne osłabienie całego systemu finansowego krajów kapitalistycznych, które było wynikiem wojny i polityki kół rządzących Stanów Zjednoczonych, pogłębia się w dalszym ciągu. Deprecjacja pieniędzy osłabła niebywale rozmiary. Siła nabywcza dolara stanowiła w roku 1951 w porównaniu z rokiem 1939, według oficjalnych jawnie upiększonych danych zaledwie 43 proc., funta szterlinga — 32 proc., franka francuskiego — 3,3 proc., lira włoskiego niecałe 2 proc.

Przejęcie na tory gospodarki wojennej dało Stanom Zjednoczonym i innym krajom kapitalistycznym możliwość podniesienia, ale tylko chwilowo, poziomu produkcji przemysłowej. Na tej podstawie ekonomiści burżuazyjni usiłują dowieść, że wielkie zamówienia wojenne mogą w nieskończoność przyczyniać się do utrzymania wysokiego poziomu „aktywności gospodarczej”. Rzeczywistość jednak obala te twierdzenia. Dziś, w trzecim roku szczególnie intensywnej militarystyki gospodarki kapitalistycznej, zgubne jej skutki stają się coraz bardziej oczywiste. Czynniki wojenno-inflacyjne, prowadząc do chwilowego ożywienia koniunktury, wywołały jednostronny, wojenny rozwój ekonomiki krajów kapitalistycznych. Coraz większa część gotowej produkcji i surowców idzie na nieprodukcyjne potrzeby wojenne lub też unieruchamiana jest w postaci olbrzymich zapasów strategicznych. Jednocześnie militarystyka ekonomiczna prowadzi przez podnoszenie podatków do wypompowywania środków pieniężnych z ludności. Wszystko to przekształca budżet krajów kapitalistycznych w środek ograbiania narodu przez miliardów, zmniejsza w znacznym stopniu zdolność nabywczą ludności, obniża popyt na wyroby przemysłowe i artykuły rolne, prowadzi do gwałtownego ograniczenia produkcji cywilnej i stwarza warunki dla wybuchu ostrego kryzysu ekonomicznego.

Militaryzacja gospodarki narodowej nie usuwa, lecz przeciwnie pogłębia dysproporcje między możliwościami produkcyjnymi a kurczącym się efektywnym popytem ze strony ludności, popytem, który oligarchia rządząca krajów kapitalistycznych sprowadza do skrajnego minimum, co powoduje postępujące kurczenie się chłonności rynku kapitalistycznego.

W ten sposób roznamiętnienie produkcji wojennej prowadzi nieuchronnie do narastania nowego głębokiego kryzysu ekonomicznego. Wyciąg zbrojeń jest szczególnie ciężkim brzemieniem dla gospodarki krajów satelitów Stanów Zjednoczonych. Po rozpętaniu wojny w Korei, Stany Zjednoczone wzmożyły nacisk na państwa zachodnio-europejskie, domagając się od nich coraz pełniejszego przedstawienia przemysłu na tory wojenne i olbrzymich kredytów na przygotowanie wojny, pozbawiając

cywilne gałęzie produkcji tych krajów niezbędnych surowców i materiałów. Imperializm amerykański zrzuca ostatecznie maskę tego, który „odbudowę” ekonomiki krajów kapitalistycznych, Amerykańska „pomoc” jest obecnie udzielana wyłącznie na zbrojenia, na przygotowanie nowej wojny. Wyciąg zbrojeń, prowadzony przez władców Anglii, Francji, Włoch, Niemiec zachodnich, Belgii, Norwegii i innych krajów kapitalistycznych, pod dyktando monopolu amerykańskiego, burzy gospodarkę tych krajów i popycha je do katastrofy.

Miliarderzy, którzy podporządkowali sobie państwo burżuazyjne i dyktują mu politykę przygotowań do nowej wojny i wyciągu zbrojeń, zgarniają dziś kolosalne zyski. Wyciąg zbrojeń stał się dla miliardów, a przede wszystkim dla monopolu, dla miliardów USA, źródłem niebywałego wzbogacenia. Nawet według pomniejszonych oficjalnych danych, zyski kapitalistycznych monopolu Stanów Zjednoczonych wzrosły z 3,3 miliarda dolarów w 1938 roku do 42,9 miliarda dolarów w 1951 roku — to jest wzrosły 13-krotnie. Olbrzymie zyski otrzymują angielscy bogacze — monopol, jak również kapitalistyczne monopole Francji, Włoch, Japonii i innych krajów, mimo że ekonomika tych krajów znajduje się w stanie długotrwałego zastój.

Jednocześnie militarystyka doprowadziła do gwałtownego pogorszenia się warunków bytu mas ludowych. Wzrost podatków, zwyżka cen artykułów powszechnego użytku i inflacja zmniejszyły realne i bezwzględne zubożenie ludności pracującej. W Stanach Zjednoczonych podatki bezpośrednie płacone przez ludność wzrosły w bieżącym roku budżetowym w porównaniu z rokiem budżetowym 1937—1938, nawet przy uwzględnieniu deprecjacji pieniądza, przeszło 12-krotnie. W krajach zachodnio-europejskich, w których nawet przed drugą wojną światową ciężary podatkowe były bardzo znaczne, podatki w analogicznym okresie wzrosły: w Anglii — 2-krotnie, we Francji — 2,6 raza, we Włoszech — półtorakrotnie.

Nawet jawnie pomniejszone oficjalne wskaźniki kosztów utrzymania i cen detalicznych świadczą o nieustannym wzroście drożyzny, która szczególnie się wzmogła po agresji amerykańskiej w Korei. W tych warunkach polityka „zamrażania” plac, realizowana przez kapitalistów przy poparciu prawicowych socjalistów i reakcyjnych przywódców związkowych, doprowadziła do znacznego obniżenia realnej wartości plac robotników i urzędników. We Francji i we Włoszech realna wartość plac robotników wynosiła w 1952 roku mniej niż połowę wartości przedwojennej, a w Anglii jest o 20 proc. niższa niż przed wojną. Koszty utrzymania w Stanach Zjednoczonych, według danych związku zawodowego robotników przemysłu elektrotechnicznego, wzrosły w porównaniu z rokiem 1939 prawie trzykrotnie. Mimo wzrostu produkcji wojennej, w krajach kapitalistycznych zwiększa się liczba bezrobotnych i półbezrobotnych. We Włoszech i w Niemczech zachodnich bezrobocie przekracza poziom najcięższych lat światowego kryzysu gospodarczego 1929/1933, we Włoszech jest przeszło 2 miliony całkowicie bezrobotnych i jeszcze więcej częściowo bezrobotnych, a w Niemczech zachodnich — prawie 3 miliony całkowicie i częściowo bezrobotnych. W Japonii jest około 10 milionów całkowicie i częściowo bezrobotnych. Stany Zjednoczone mają co najmniej 3 miliony całkowicie bezrobotnych i co najmniej 10 milionów częściowo bezrobotnych. Wzrasta bezrobocie w Anglii, przekraczając już pół miliona osób. Tak niewielki kraj jak Belgia liczy przeszło 300.000 bezrobotnych.

Postępujące pogarszanie się sytuacji materialnej szerokich warstw ludności w związku z wyciągiem zbrojeń prowadzi do nieustannego narastania niezadowolonych w masach ludowych i do wzmocnienia ich walki przeciwko obniżaniu poziomu życia i przeciwko całej polityce przygotowań do nowej wojny. Sprzeczności klasowe między imperialistyczną burżuazją a klasą robotniczą i całą ludnością pracującą gwałtownie się zaostrzają. Fala strajków zatacza coraz szersze kręgi w całym świecie kapitalistycznym.

Sytuacja światowego systemu kapitalistycznego komplikuje się obecnie przez to, że w wyniku wojny i nowego zrywu walki narodowo-wyzwoleńczej w krajach kolonialnych i zależnych odbywa się faktycznie rozpad kolonialnego systemu imperializmu.

Bezpośrednim rezultatem rozgromienia Niemiec faszystowskich i imperialistycznej Japonii było przerwanie frontu imperializmu w Chinach, w Korei, w Wietnamie, gdzie na miejsce półkolonii i kolonii powstały republiki ludowe. Zwiększenie narodu chińskiego w jeszcze większym stopniu zrewołucjonizowało Wschód i przyczyniło się do wzmocnienia walki wyzwoleniczej uciśnionych przez imperializm narodów.

W okresie powojennym jeszcze bardziej pogłębiły się sprzeczności między metropoliami i koloniami. Anglia, Francja, Belgia i inne mocarstwa kolonialne dążą do skompensowania kosztów kolonii ciężarów, jakie nakłada na nie militarystyka ich ekonomiki i ekspansja Stanów Zjednoczonych. Jednocześnie imperialiści amerykańscy przenikają do kolonii i do sfery wpływów tych mocarstw kolonialnych, zdobywając tam sobie pozycje, zwiększając wyzysk narodów

krajów kolonialnych i zależnych. W toku tej walki zaborczy amerykański inspirują spiski przeciwko swym angielskim i francuskim „sojusznikom”, przyczyniając się swoimi poczynaniami do dalszego pogłębiania kryzysu kolonialnego systemu imperializmu. Terytorium wielu krajów kolonialnych i zależnych (Egipt, Iran, Syria, Maroko, Tunis i inne) jest wykorzystywane dla zakładania baz wojennych, a ich ludność jest przygotowywana do roli „mięsa armatniego” w przyszłej wojnie.

W wyniku długotrwałego ucisku imperialistów i wskutek istnienia przeżytków feudalizmu, ekonomika krajów kolonialnych i zależnych, a zwłaszcza rolnictwo, znajduje się w stanie upadku. Dziesiątki milionów ludzi w Indiach, w Indonezji, Iranie i w krajach Afryki stała głód, a olbrzymia ilość ludzi padła ofiarą głodowej śmierci.

Grabieżczy wyzysk krajów kolonialnych i zależnych przez mocarstwa imperialistyczne prowadzi do tego, że rozwój „sił wytwórczych” w tych krajach ulega zahamowaniu, że zdolność nabywcza ludności znajduje się na skrajnie niskim poziomie i że rynki zbytu dla produkcji przemysłowej kurczą się. Wszystko to, jak ciężki kamień u nóg, ciągnie gospodarkę świata kapitalistycznego w dół zaostrzając wewnętrzne sprzeczności światowego systemu kapitalistycznego jako całości.

Narody krajów kolonialnych i zależnych stawiają coraz bardziej zdecydowany opór imperialistycznym ciemiężcom. O wzrastającym rozmachu ruchu narodowo-wyzwoleńczego świadczą walka narodów Wietnamu, Burmy, Malajów, Filipin, Indonezji, wzrost oporu narodowego w Indiach, Iranie, Egipcie i w innych krajach.

## 2. Zaostrzenie się sytuacji międzynarodowej. Groźba nowej wojny ze strony agresywnego bloku amerykańsko-angielskiego. Walka narodów o pokój.

Pod znakiem przygotowań do nowej wojny rozwijała się w okresie powojennym działalność kół rządzących Stanów Zjednoczonych, Anglii, Francji również w dziedzinie stosunków międzynarodowych.

Niemal bezpośrednio po zakończeniu drugiej wojny światowej, Stany Zjednoczone porzuciły uzgodniony kurs polityki, prowadzony przez sojuszników z okresu wojny i utrwalony w uchwałach konferencji mocarstw w Teheranie, Jałcie i Poczdamie. Stany Zjednoczone szeregami agresywnych aktów zaostrzyły sytuację międzynarodową, stawiając świat w obliczu niebezpieczeństwa nowej wojny.

Ludzie, którzy rządzą Stanami Zjednoczonymi sformułowali dość szczerze cele swej agresywnej polityki. Już w roku 1945 Truman zarządził obojętnością prezydenta Stanów Zjednoczonych, oświadczył, że „zwycięstwo postawiło naród amerykański wobec stałej i palącej konieczności kierowania światem”.

W okresie późniejszym Truman i inni politycy amerykańscy ponawiali niejednokrotnie pretensje do „kierowania światem przez Stany Zjednoczone”. To nastawienie na zdobycie panowania nad światem, na podporządkowanie wszystkich innych krajów jest głównym motywem całej polityki imperialistycznej oligarchii amerykańskiej.

Prowodzący Stany Zjednoczonych wiedzieli oczywiście, że zdobycie drogą pokojową panowania nad innymi narodami jest niemożliwe. Wiedzieli z doświadczenia hitlerowców, którzy także usiłowali zdobyć panowanie nad innymi krajami, że nie można nawet marzyć o panowaniu nad światem

bez zastosowania przemocy, bez rozpętania nowej wojny. Wobec tego postanowili zakończyć pokój, przygotować nową wojnę. A ponieważ ZSRR jest głównym przeciwnikiem nowej wojny, główną ostatecznością, prowadzi Stany Zjednoczone do wniosku, że wojnę trzeba rozpętać przeciwko ZSRR i innym obrońcom pokoju. W ten sposób powstał agresywny blok północno-atlantyczny, zmontowany przed ZSRR w ukryciu, poza jego plecami. Aby zaś ukryć przed narodem agresywne cele tego bloku i oszukać naród, ogłosili oni, że blok ten jest „obronnym” blokiem przeciwko „komunizmowi”, przeciwko Związkowi Radzieckiemu, który zamierza rzekomo napaść na Stany Zjednoczone, na Anglię, na Francję i innych członków bloku.

W tym samym zbrodniczym celu zakładane są amerykańskie bazy wojenne w różnych krajach, leżących w pobliżu granic radzieckich.

W tym samym zbrodniczym celu koła rządzące Stanów Zjednoczonych remilitaryzują Niemcy zachodnie i Japonię, która rządząca Stanów Zjednoczonych i ich zwolennicy odbudowują w oczach całego świata te dwa ogniska drugiej wojny światowej, dla których zlikwidowania narody przelewały krew w tej wojnie.

Napaść Stanów Zjednoczonych na Korejską Republikę Ludowo-Demokratyczną oznaczała przejście bloku amerykańsko-angielskiego od przygotowania agresywnej wojny do bezpośrednich aktów agresji. Naród koreański, który w braterskim

sojuszu z meznymi ochotnikami chińskimi bohaterstwo broni wolności i niepodległości swojej ojczyzny i stawia skuteczny opór gwałcielowi pokoju, budzi gorącą sympatię całej demokratycznej i milijonów pokój ludzkości (burzliwe oklaski).

Sytuacja międzynarodowa wzięta jako całość ma w chwili obecnej szereg specyficznych rysów i cech charakterystycznych, spośród których należy podkreślić następujące:

główne mocarstwo agresywne — Stany Zjednoczone — popędza usilnie ku wojnie inne kraje kapitalistyczne, przede wszystkim te, które należą do bloku północno-atlantycznego, jak również kraje pokonane w drugiej wojnie światowej — Niemcy zachodnie, Włochy, Japonię. Wodzirze amerykańscy, dyktując swą wolę, określają dla wszystkich uczestników bloku cele wojny, jej kierunek, siły, które mają wziąć w niej udział, oraz decydują o innych sprawach, związanych z przygotowaniem wojny.

Ludzie którzy rządzą Stanami Zjednoczonymi, oświadczają, że czerpią rzekomo natchnienie z takich ideałów, jak utworzenie „wspólnoty wolnych krajów”. Oświadczają oni raz po raz, że Stany Zjednoczone, Anglia, Francja, Turcja, Grecja, stanowią „wspólnotę wolnych krajów”, podczas gdy ZSRR i republiki ludowo-demokratyczne są rzekomo „niewolnymi” krajami. Rozumiemy to w ten sposób, że w Stanach Zjednoczonych, Anglii, Francji, Turcji i innych krajach kapitalistycznych rzeczywiście istnieje „wolność”, ale nie wolność dla ludu, lecz wolność wyzysku i ograbiania ludu. Jeśli natomiast chodzi o ZSRR i kraje demokracji ludowej, to rzeczywiście nie ma tam takiej „wolności”, ponieważ od dawna już zlikwidowano w tych krajach wolność wyzysku i ograbiania mas pracujących (oklaski). Oto czym pysznia się — jak się okazuje — heroldowie „amerykańskiego stylu życia”.

W istocie rzeczy polityka Stanów Zjednoczonych w stosunku do zachodnio-europejskich i innych kapitalistycznych „przyjaciół” jest polityką nie demokratyczną, lecz imperialistyczną. Pod sztandarem „antykomunizmu” i „obrony wolności” Stany Zjednoczone faktycznie podporządkowują sobie i ograbiają stare, dawno uformowane państwa burżuazyjne i ich kolonie. Dymna zasłona „walki z komunizmem” potrzebna jest imperialistom amerykańskim podobnie jak dawniej Hitlerowi w tym celu, aby odwrócić uwagę od ich prawdziwych, zaborczych zamiarów. Prowadząc w stosunku do Anglii, Francji i innych krajów kapitalistycznych politykę imperialistyczną, Stany Zjednoczone są na tyle — mówiąc łagodnie — pozbawione skromności, że udają szczerego przyjaciela tych krajów. Dobry przyjaciel! Dosił się wiek młodszych partnerów, ograbia ich i ujarzma, smaga gdzie popadnie i na dobielek dogaduje „bądźmy przyjaciółmi”, co w języku amerykańskich potentatów finansowych oznacza — najpierw ty mnie powiesz, a później ja na tobie pojedaj (śmiech na sali).

Wolne ognis państwa kapitalistyczne — Anglia, Francja, Holandia, Belgia, Norwegia rezygnują dziś w istocie rzeczy ze swej polityki narodowej i prowadzą politykę podyktowaną przez imperialistów amerykańskich. Oddają swe terytoria dla zakładania amerykańskich wojennych baz zaopatrzeniowych i wypadowych, wystawiając tym samym na ciosy w wypadku działań wojennych swe własne kraje. Wyszługując się Stanom Zjednoczonym, zawierają one sojusze

(Ciąg dalszy na str. 5)



# Referat sprawozdawczy Komitetu Centralnego WKP(b)

## na XIX Zjeździe Partii

(Ciąg dalszy ze str. 4)

I bloki wymierzone przeciwko interesom narodowym swych państw. Jaskrawym tego przykładem jest postępowanie francuskich kół rządzących, które własnymi rękami dopomagają w odbudowie najgorszego odwiecznego wroga Francji — militarysty niemieckiego. Działacze konserwatywni, labourysty iscy na długo zaciągnęli się na młodszych partnerów Stanów Zjednoczonych, zobowiązując się tym samym do prowadzenia nie własnej polityki narodowej, lecz polityki amerykańskiej. Wskutek polityki tej cierpi już ciężko naród angielski i trzeszczą wszystkie szwy imperium brytyjskiego.

Angielskie organa propagandy twierdzą przy tym, jakoby komunisty burzyli imperium brytyjskie. Ale koła rządzące imperium brytyjskiego nie mogą nie widzieć oczywistych faktów świadczących, że posiadłości imperium brytyjskiego zagarniają nie komuniści, lecz miliardery amerykańscy. Czyż to komuniści, a nie milarderzy amerykańscy opanowali Kanadę, opanowały Australię, Nową Zelandię, wypierają Anglię ze strefy Kanału Sueskiego i z rynków Ameryki Łacińskiej, z Bliskiego i Środkowego Wschodu, zagarniają okręgi naftowe, którymi włada Anglia?

Fakty mówią, iż żaden wróg Anglii nie zadawał jej tak ciężkich ciosów i nie pobawiał Anglii — kawałek po kawałku — jej imperium, jak to czyni jej „przyjaciel” amerykański. „Przyjaciel” ten znajduje się wraz z Anglią w jednym bloku i wykorzystuje ziemie angielską na bazy lotnicze, stawiając ją tym samym w ciężkiej, popowodziłbym niebezpiecznej sytuacji, przy czym udaje jeszcze zbawcę Anglii przed „komunizmem radzieckim”.

Co się tyczy takich „wolnych” krajów, jak Grecja, Turcja, Jugosławia, to zdążyli już one przekształcić się w kolonie amerykańskie, a władcy Jugosławii, wszyscy ci Tito, kardele, rankowicze, dżilasy, pijade i inni — dawno objęli służbę, jako agenci amerykańscy wykonujący szpiegowsko-dywersyjne zlecenia swych „szefów” amerykańskich przeciwko ZSRR i krajom demokracji ludowej.

Koła rządzące Francji, Włoch, Anglii, Niemiec zachodnich, Japonii wrzęczyły się do rydwanu imperializmu amerykańskiego, wyrzekając się swej narodowej, samodzielnej polityki zagranicznej. Prawda jest, iż rządząca oligarchia tych krajów zaprzęgała tym samym interesy narodowe swych krajów i podpisywała bankrucstwo. Ale oligarchia ta woli poświęcić interesy narodowe swych państw, spodziewając się pomocy od imperialistycznych opiekunów zza oceanu przeciwko swym własnym narodom, których obawia się bardziej niż obcego jarzma imperialistycznego.

Bezpośrednią odpowiedzialność za tę antynarodową politykę kół rządzących ponoszą również prawnicy socjaldemokracji, przede wszystkim kierownictwo angielskiej Labour Party, francuskiej Partii Socjalistycznej i Socjal-Demokratycznej Partii Niemiec zachodnich. Prawnicowi socjaliści Szwecji, Danii, Norwegii, Finlandii, Austrii i innych krajów kroczą śladami swych kompanów i w ciągu całego okresu po drugiej wojnie światowej zaczęli walczyć przeciwko miłującemu pokój i demokratycznym siłom narodów.

Współczesna prawnicowa socjaldemokracja, na dodatek do swej starej roli pacholków własnej burżuazji przekształca się w agenturę obcego amerykańskiego imperializmu i spełnia jego naj-

nikczemniejsze polecenia, w dziele przygotowywania wojny i w walce przeciwko swym własnym narodom.

Cecha charakterystyczna strategii imperializmu amerykańskiego polega na tym, że jego prowodyrzy budują swe plany wojenne na wykorzystaniu obcych terytoriów i obcych armii, przede wszystkim zachodnio-niemieckiej i japońskiej, jak również angielskiej, francuskiej, włoskiej — na wykorzystaniu innych narodów, które winny, w myśl zamierzeń strategów amerykańskich, stać się ślepym narzędziem i mięsem armatnim w walce monopolistów amerykańskich o zdobycie panowania nad światem.

Ale już obecnie co trzeci — i bardziej postępowi politycy w europejskich i innych krajach kapitalistycznych, nie zaślepieni wrogością wobec Związku Radzieckiego, wyraźnie widzą, do jakiej otlchłani wciągają ich rozwydrzeni awanturnicy amerykańscy i zaczynają występować przeciwko wojnie. Należy przypuszczać, że w krajach, skazywanych na rolę powolnych pionków dyktatorów amerykańskich, znajdą się prawdziwie pokojowe, demokratyczne siły, które będą prowadziły własną, samodzielną, pokojową politykę i znajdą wyjście z tej ślepej uliczki, w którą wpędzili ich dyktatorzy amerykańscy. Kraje europejskie i inne, wkraczając na tę nową drogę, znajdą pełne zrozumienie ze strony wszystkich miłujących pokój państw (burzliwe oklaski).

Koła rządzące Stanów Zjednoczonych, pragnąc zamaskować swą zaborczą politykę, uśiłują przedstawić tzw. „zimną wojnę” przeciwko obozowi demokratycznemu jako pokojową obronną politykę i straszą swe narody nie istniejącym niebezpieczeństwem napadów ze strony ZSRR. Maskowanie agresywnych planów i już prowadzonych działań wojennych przez prowodyrów bloku atlantyckiego — demagogiczna, pokojowa frazeologia stanowi charakterystyczny rys ich polityki. Chodzi o to, że obecnie nie tak łatwo rzucić narody, które poznały dopiero niedawno cały ciężar krwawych działań wojennych, do nowej wojny, do wojny przeciwko miłującemu pokój narodom. Stąd te starania agresywnego wilka atlantyckiego, by przywdziać owczą skórę.

W tych warunkach byłoby rzeczą niebezpieczną nie doceniać szkodliwości faryzeuszowskiej, pokojowej maski współczesnych agresorów.

Przygotowani do wojny towarzyszy niesłychane rozpisanie militarysty, ogarniające całe życie i byt ludności krajów obozu imperialistycznego, wściekła ofensywa reakcji przeciwko masom pracującym i faszystzacji całego reżimu w tych krajach.

Jeśli imperialiści hitlerowscy przygotowując się do drugiej wojny światowej, wprowadzili w swoim kraju faszizm, to obecnie imperialiści amerykańscy, przygotowując się do nowej wojny, wprowadzają bestialski reżim faszystowski nie tylko w USA, lecz również w innych krajach, przede wszystkim — tam, gdzie siły pokoju i demokracji są szczególnie poważne, jak np. we Francji, we Włoszech, w Japonii. Koła rządzące tych krajów, wykonując haniebną, wyciekłą podyktowaną przez soldateskę amerykańską, podjęły wojnę przeciwko swym narodom. Przy tym amerykańskie siły zbrojne, stacjonujące poza granicami USA, spełniają rolę karnych oddziałów — żandarmerii.

Obecnie imperializm amerykański występuje już nie tylko jako agresor, lecz również jako żandarm świata, uśiłujący zdławić wolność wszędzie, gdzie tylko możliwe i narzucić faszizm.

Przeciwko temu żandarmowi świata już teraz narasta fala nienawiści, oporu ze strony gnębionych przez niego narodów.

Wszystko to świadczy o osłabieniu pozycji imperialistów i prowadzi do gwałtownego zaostrzenia walki w łonie obozu imperialistycznego między siłami reakcji faszystowskiej a demokratycznymi siłami narodów w krajach imperialistycznych. Taki stan rzeczy brzemienisty jest w bardzo poważne konsekwencje dla podlegaczy wojennych.

W związku z narastającą groźbą wojny rozszerza się ogólnonarodowy ruch w obronie pokoju, powstaje antywojenna koalicja rozmaitych klas i warstw społecznych, zainteresowanych w położeniu kresu napięciu między narodowemu i w zapobieżeniu nowej wojnie światowej. Podlegaczom wojennym nie udaje się przedstawić tego bezpartyjnego pokojowego, demokratycznego ruchu jako ruchu partyjnego, rzekomo komunistycznego. Fakt, że apel sztokholmski podpisało 500 milionów ludzi, apel zaś z żądaniem zawarcia paktu pokoju między pięcioma wielkimi mocarstwami — przeszło 600 milionów, jest najlepszym zaprzeczeniem tego twierdzenia podlegaczy wojennych i wskaźnikiem olbrzymiego rozmachu tego bezpartyjnego, demokratycznego ruchu w obronie pokoju. Ten pokojowy ruch nie ma na celu likwidacji kapitalizmu, albo — wem nie jest on socjalistycznym ruchem, lecz demokratycznym ruchem setek milionów ludzi. Obronę pokoju wysuwają takie żądania i propozycje, które powinny przyczynić się do utrzymania pokoju, do zapobieżenia nowej wojnie. Osiągnięcie tego celu byłoby w obecnych warunkach historycznych

### 3. Związek Radziecki w walce o utrzymanie i utrwalenie pokoju

Zasadniczą linią Partii w dziedzinie polityki zagranicznej była i jest nadal polityka pokoju między narodami, polityka zapewnienia bezpieczeństwa naszej socjalistycznej ojczyźnie.

Partia komunistyczna od pierwszych dni istnienia państwa radzieckiego proklamowała i realizuje politykę pokoju i przyjaznych stosunków między narodami. W ciągu całego okresu między dwiema wojnami światowymi Związek Radziecki wytrwale bronił sprawy pokoju, walczył na arenie międzynarodowej przeciwko groźbie nowej wojny, domagając się stanowczo prowadzenia polityki zbiorowego bezpieczeństwa i zbiorowego odparcia agresora. Nie jest winą Związku Radzieckiego, że reakcyjne koła USA i krajów zachodnio-europejskich torpedowały politykę bezpieczeństwa zbiorowego, zachęcały Niemcy hitlerowskie do agresji i doprowadziły do rozpoczęcia drugiej wojny światowej.

Broniąc konsekwentnie polityki pokoju, Partia nasza, pamiętając o wrogim otoczeniu, umacniała jednocześnie nieustannie obronę kraju, aby spotkać wroga w pełnym uzbrojeniu.

W roku 1939, gdy rozpalali się już pożary nowej wojny, Towarzysz Stalin na XVIII Zjeździe Partii podkreślił podstawowe zasady radzieckiej polityki zagranicznej, wskazując, że „jesteśmy zwolennikami pokoju i wzmocnienia rzeczowych stosunków ze wszystkimi krajami, stoimy i będziemy stali na tym stanowisku, o ile kraje te będą przestrzegały takich samych stosunków ze Związkiem Radzieckim, o ile nie będą one uśiłowały naruszyć interesów naszego kraju”. Jednocześnie Towarzysz Stalin ostrzegł agresorów, oświadczając, że „nie boimy się groźb ze strony napastników i gotowi jesteśmy odpowiedzieć podwójnym ciosem na każdy cios podlegaczy wojennych, uśiłujących pogwałcić nietykalność granic radzieckich”.

ogromnym zwycięstwem sprawy demokracji i pokoju.

Obecny układ sił między obozem imperializmu i wojny, a obozem demokracji i pokoju czyni tę perspektywę najzupełniej realną. Po raz pierwszy w dziejach istnieje potężny i zwarty oboz miłujących pokój państw. W krajach kapitalistycznych podniósł się stopień zorganizowania klasy robotniczej, powstały potężne demokratyczne międzynarodowe organizacje robotników, chłopów, kobiet, młodzieży. Wyrosły i okrzepły partie komunistyczne, które prowadzą bohaterką walkę o sprawę pokoju.

W walce z niebezpieczeństwem nowej wojny zainteresowane są narody wszystkich krajów, w tym również szerokie masy w Stanach Zjednoczonych, ponieważ w wypadku wojny ucierpią one nie mniej niż ludność innych krajów. Wojna w Korei, pomimo ogromnej przewagi techniki amerykańskiej, przyniosła już narodowi amerykańskiemu setki tysięcy zabitych i rannych. Nie trudno zrozumieć jak kolosalne ofiary ponosić będzie naród amerykański, jeśli spałeni wodzirej finansowi USA rzucą go do wojny przeciwko miłującym pokój narodom.

Obecnie chodzi o to, aby jeszcze wyżej podnieść aktywność mas ludowych, wzmocnić stopień zorganizowania obrońców pokoju, nieustannie demaskować podlegaczy wojennych i nie dopuścić do omotania narodów siecią kłamstw. Okiełznać i izolować awanturników z obozu imperialistycznej agresji, którzy w imię swych zysków uśiłują wciągnąć narody do krwawej rzezi — oto naczelną zadanie całej postępowej i miłującej pokój ludzkości (długotrwałe oklaski).

I gdy Niemcy hitlerowskie zdradziecko napadły na naszą ojczyznę, naród radziecki udzielił drugoczącej odprawy wrogowi i poblił go na głowę. Cały świat przekonał się, że Partia nasza nie rzuca słów na wiatr (burzliwe, długotrwałe oklaski).

Po zakończeniu drugiej wojny światowej, Partia kontynuowała politykę zagraniczną, zmierzającą do zapewnienia ugruntowanego i długotrwałego pokoju oraz do rozwoju współpracy międzynarodowej. Rząd radziecki wysunął powszechnie znany program mający na celu zapobieżenie wojnie.

O pokojowej polityce Związku Radzieckiego świadczy nie tylko propozycja, które zgłasza, lecz również czyny. Po zakończeniu wojny Związek Radziecki dokonał znacznej redukcji swych sił zbrojnych, których liczebność w chwili obecnej nie przekracza sił istniejących przed wojną. Rząd radziecki wycofał po wojnie w możliwie najszybszym terminie swe wojska z terytorium Chin, Korei, Norwegii, Czechosłowacji, Jugosławii, Bułgarii, dokąd wojska te wkroczyły w toku operacji wojennych przeciwko faszystowskiemu agresorom. Uważając, że walka przeciwko ludobójczej propagandzie nowej wojny odgrywa doniosłą rolę w rozkładaniu atmosfery między narodowej, Rada Najwyższa ZSRR uchwaliła 12 marca 1951 roku ustawę o obronie pokoju i uznata propagandę wojenną za najcięższą zbrodnię przeciwko ludzkości, dając tym samym przykład innym państwom.

W najpoważniejszych komplikacjach, które wywołują się na arenie międzynarodowej w ciągu ostatnich lat, właśnie Związek Radziecki wysunął propozycje, dające podstawę do pokojowego uregulowania spornych problemów. Wystarczy przypomnieć, że właśnie ze strony radzieckiej wysunięte zostały propozycje, które posłużyły

jako podstawa rokowań w sprawie rozejmu w Korei.

Rząd Związku Radzieckiego przywiązuje dużą wagę do Organizacji Narodów Zjednoczonych, uważając, że mogłaby ona być doniosłym środkiem utrzymania pokoju. Jednakże w chwili obecnej Stany Zjednoczone przekształcając ONZ z organu współpracy międzynarodowej, jaką winna ona być w myśl statutu, w organ swej dyktatorskiej polityki w walce przeciwko pokojowi i posługując się nią dla osłonięcia swych agresywnych działań, Jednakże pomimo ogromnych trudności, które sprawia maszyną do głosowania utworzona przez Stany Zjednoczone w Organizacji Narodów Zjednoczonych, Związek Radziecki broni tam pozycji pokoju, walczy o przyjęcie realnych, wypływających z obecnej sytuacji międzynarodowej, propozycji, zmierzających do okiełznania sił agresji, do zapobieżenia nowej wojnie i położenia kresu działaniom wojennym tam, gdzie już się one odbywają.

Byłoby niesłuszne uważać, że wojna może być wymierzona tylko przeciwko państwu radzieckiemu. Jak wiadomo, pierwsza wojna światowa została przez imperialistów rozpęta na długo przed powstaniem ZSRR. Druga wojna światowa rozpoczęła się jako wojna między państwami kapitalistycznymi i same państwa kapitalistyczne silnie ucierpiały na skutek tej wojny. Sprzeczności rozdzierające obecnie oboz imperialistyczny mogą doprowadzić do wojny jednego państwa kapitalistycznego z drugim. Uwzględniając wszystkie te okoliczności, Związek Radziecki walczy o zapobieżenie wszelkiej wojnie między państwami, wypowiada się za pokojowym uregulowaniem konfliktów i rozbieżności międzynarodowych.

Jednakże w swej polityce zmierzającej do zapewnienia długotrwałego pokoju Związek Radziecki znajduje się w obliczu faktu agresywnej polityki kół rządzących USA.

Wojownicze koła amerykańskie uśiłują przy tym zważyć winę na niewinnego i wszelkimi sposobami rozdmuć chują swą kłamliwą propagandę o rzekomej groźbie ze strony Związku Radzieckiego. Jeśli chodzi o te kłamliwe bajdurzenia o Związku Radzieckim, to byłoby śmieszne rozwodzić się na temat ich całkowitej bezpodstawności. Bezpowne fakty świadczą o tym, kto jest w rzeczywistości agresorem.

Wszystkim wiadomo, że Stany Zjednoczone rozpętują wysięg zbrojeń, odzyskują się od zakazu broni atomowej i bakteriologicznej oraz od redukcji zbrojeń klasycznych, podczas gdy Związek Radziecki proponuje zakaz broni atomowej i bakteriologicznej oraz redukcję innych zbrojeń i sił zbrojnych.

Wszystkim wiadomo, że Stany Zjednoczone odmawiają zawarcia paktu pokoju, podczas gdy Związek Radziecki proponuje zawarcie takiego paktu.

Wszystkim wiadomo, że Stany Zjednoczone montują agresywne bloki przeciwko miłującym pokój narodom, podczas gdy układy zawarte przez Związek Radziecki z obcymi państwami mają na celu wyłączenie walki przeciwko wznowieniu agresji japońskiej lub niemieckiej.

Wszystkim wiadomo, że Stany Zjednoczone napadły na Koreę i dążą do jej ujarznienia, podczas gdy Związek Radziecki od chwili zakończenia drugiej wojny światowej nigdzie nie prowadził żadnych działań wojennych.

Stany Zjednoczone dokonują agresji również przeciwko Chinom. Zagarnęły one odwieczne chińską zie-

mię — wyspę Taiwan. Ich siły lotnicze bombardują terytorium chińskie, gwałcą wszystkie powszechnie przyjęte normy prawa międzynarodowego. Wszystkim wiadomo, że siły lotnicze ZSRR nikogo nie bombardują, że ZSRR nie zagarnia żadnych obcych terytoriów.

Takie są bezsporne fakty.

Przechodząc do naszych stosunków z Anglią i Francją, należy powiedzieć, że stosunki te powinny być kształtowane się w myśl tych układów, które zostały przez nas zawarte z tymi państwami w czasie drugiej wojny światowej i które przewidują współpracę z tymi krajami w okresie powojennym. Jednakże rządy Anglii i Francji brutalnie naruszają te układy. Ci, którzy rządzą w Anglii i Francji, wbrew uroczystemu przyrzeczeniom o wspólnej pracy powojennej, udzielonym Związkowi Radzieckiemu w owym czasie, gdy prowadził on krwawą wojnę o wyzwolenie narodów Europy z niemieckiej niewoli faszystowskiej, włączyli się całkowicie do realizacji agresywnych planów imperialistów amerykańskich, wymierzonych przeciwko miłującym pokój państwom. Jest rzeczą zrozumiałą, że wobec takiego stanowiska rządów Anglii i Francji nasze stosunki z tymi krajami pozostawiają wiele do życzenia.

Stanowisko ZSRR wobec USA, Anglii, Francji i innych państw burżuazyjnych jest jasne i na temat tego stanowiska niejednokrotnie z naszej strony składano oświadczenia. Związek Radziecki również obecnie gotów jest do współpracy z tymi państwami, mając na względzie przestrzeganie pokojowych norm międzynarodowych oraz zapewnienie długotrwałego pokoju (oklaski).

W stosunku do krajów pokonanych — Niemiec, Włoch i Japonii — rząd radziecki prowadzi politykę, różniącą się zasadniczo od polityki mocarstw imperialistycznych.

Obecność radzieckiego państwa socjalistycznego wśród zwycięzców stworzyła dla narodów państw pokonanych zupełnie nową, nie spotykaną dawniej w dziejach sytuację i możliwości. Polityka państwa radzieckiego otwiera przed każdym krajem, który podpisał bezwarunkową kapitulację, możliwość pokojowego, demokratycznego rozwoju, rozbudowy jego cywilnego przemysłu i rolnictwa, zbytu produkcji na rynkach zagranicznych, stworzenia narodowych sił zbrojnych niezbędnych dla obrony kraju. Zgodnie z porozumieniem poczdamskim, Związek Radziecki konsekwentnie prowadzi politykę, zmierzającą do jak najszybszego zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, wycofania z Niemiec wszystkich wojsk okupacyjnych oraz do utworzenia jednolitych, niezależnych, pokojowych, demokratycznych Niemiec, mając na względzie, że istnienie takich Niemiec obok istnienia miłującego pokój Związku Radzieckiego wyklucza możliwość nowych wojen w Europie i uniemożliwia ujarznienie krajów europejskich przez imperialistów świata. (Długotrwałe oklaski).

Można mieć nadzieję, że naród niemiecki, przed którym stoi dylemat: albo pójść tą drogą, albo stać się landsknechtem imperialistów amerykańskich i angielskich, wybierze słuszną drogę — drogę pokoju! (oklaski).

To samo należy powiedzieć również w stosunku do Włoch; bratniemu narodowi włoskiemu Związek Radziecki życzy całkowitego przywrócenia jego niezawisłości narodowej. (oklaski).

Rząd radziecki uważa, że Japonia również powinna stać się niezależnym, demokratycznym, pokojowym państwem, jak to przewidy-

(Ciąg dalszy na str. 6)





Wilhelm Pieck, prezydent NRD, nieugięty bojownik o zjednoczenie Niemiec

# W trzecią rocznicę Niemieckiej Republiki Demokratycznej

była to jedyna partia na tych terenach, walcząca o wyzwolenie społeczne i polityczne zarówno Niemców, jak Polaków. W szeregach KPD różnicę między językiem polskim i niemieckim polegały wyłącznie na dźwięku słów — bo treść tych słów i żar, jaki się z nich rodził, był taki sam, jednakowy, wspólny. O to samo walczyli Niemcy i Polacy pod sztandarem KPD, te same sprawy kochali, tych samych wrogów nienawidzili.

Kiedy miały być wybory do Reichstagu, wraz z rewolucjonistami niemieckimi aresztowani byli polscy towarzysze, a zaśladający w komisjach wyborczych kapitałisci niemieccy, kamienicznicy i obszarnicy wyzykiwali, oszukiwali, męczyli zarówno lud polski, jak lud niemiecki.

— Kto nie pamięta wyborów w 1933 r. — opowiada towarzysz Matysek — kiedy to Hitler zdobywał władzę „legalną drogą” poprzez kartki wyborcze, ten nie może sobie wyobrazić tego terroru, który rozpętywały bojówki SA i SS. Wyłapywano niemieckich i polskich działaczy robotniczych i chłopskich, których poddawano strasznym torturom w „brunatnym domu” w Opolu. Na długo jeszcze przed wyborami osadzono ich w obozach koncentracyjnych.

W podziemiach konspiracji, w lochach gestapo, za drutami pierwszych hitlerowskich obozów śmierci, spotykali się polscy i niemieccy towarzysze spod znaku KPD, spod znaku walki o demokrację, o sprawiedliwość społeczną, o „naszą i waszą wolność”.

Trzy lata temu, siódmego października 1949 r. po zachodniej stronie naszej granicy powstała NRD — krajina zwycięstwa niemieckiej demo-

kracji. Terytorialnie obejmuje wschodnie i środkowe Niemcy, ale swoim zasięgiem oddziaływania na naród niemiecki — rozciąga się daleko i szeroko, przebijając sztuczny kordon na Łabie, niosąc płonące zarzewie walki z następcami Hitlera.

Cel główny programu Niemieckiej Republiki Demokratycznej to zachowanie pokoju i hasło to, jak czarodziejskie zaklęcie, toruje drogę jej wpływom, werbując w Niemczech zachodnich coraz nowych entuzjastów dla jej sprawy. Ile już ofiar, ilu nowych męczenników zamykają cele pohlterowskich więzień w Trizonii. Są to bojownicy wielkiego Frontu Narodowego — ci wszyscy, których wzory Niemieckiej Republiki Demokratycznej przekonały, jak piękne mogłoby być ich życie, gdyby zdołali wreszcie wypalić odradzający się wrzód hitleryzmu.

Niemcy w ogromnej większości nie chcą wojny. Z rosnącym napięciem śledzą rozgrywkę sił pokoju z siłami przygotowującymi agresję.

Na początku roku 1952 zmałania demokracji niemieckiej z przedstawicielami neo-hitlerowskiego faszyzmu weszły w nowy etap. Rząd NRD zwraca się do rządów ZSRR, Anglii, Francji i USA z apelem o przyspieszenie traktatu pokojowego. Jednocześnie proponuje Bonn przyłączenie się do tego apelu. I znów Adenauer odmawia, za to coraz intensywniej przygotowuje wojenny „układ ogólny” i montaż planu Schumanna.

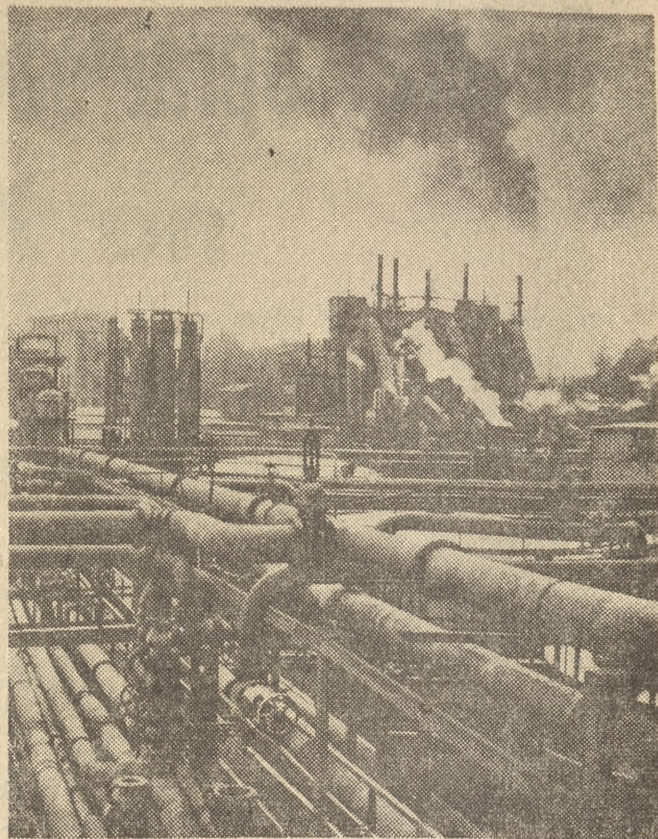
Program NRD — to potężny rylec, który rzeźbi postawę polityczną przeciętnego Niemca. Zachód straszy hukami armat — ze wschodu płynie nieustanna, gorąca troska o pokój. — I dlatego właśnie tylko terytorialnie granicą NRD jest Łaba, bo

wpływami swoimi Niemiecka Republika Demokratyczna sięga coraz dalej i coraz obfitszy plon zbiera w zdobywanym sobie „rządu dusz”.

NRD przyciąga nie tylko magnesem swych posunięć politycznych, lecz także osiągnięć gospodarczych. „Tak czy tak — pisały „Neuerberger Nachrichten” — w okresie Targów Lipskich — kontakt ze wschodnim światem ale może zaniknąć” — oraz nazwał fanatykami ludzi, którzy wola kryzysy i masowe bezrobocie od trwałych układów gospodarczych z krajami planowej gospodarki. „Frankfurter Rundschau” nie bez znamiennych intencji podkreśla, że w „Targach Lipskich” 1952 r. bierze udział 3000 firm z 20 krajów”. Zaczopowanie na Łabie wywołuje niebezpieczne skrzepy w zachodnio-niemieckich obrotach handlowych — stąd ogromne zainteresowanie problemem zjednoczenia zarówno z politycznych, jak i z gospodarczych względów.

Naród polski doskonale rozumie wymowę historyczną istnienia i rozwoju Niemieckiej Republiki Demokratycznej. „Są to te Niemcy, Niemcy przyszłości” — powiedział premier Cyrankiewicz na Kongresie Ziemi Odzyskanych — Niemiecka Republika Demokratyczna, z którą zawarliśmy w roku 1950 układ o ustalonej i istniejącej wieczystej granicy pokoju na Odrze i Nysie. Jest to Niemiecka Republika Demokratyczna, z którą łączą nas rozwijające się stosunki przyjaźni i współpracy. Są to Niemcy antyimperialistyczne, miłujące pokój, demokratyczne, walczące o niezawisłość swojej ojczyzny od amerykańsko-hitlerowskiej szajki, od imperialistycznych gangsterów i ludobójców”.

Z. Rz.



Niemiecka Republika Demokratyczna wkroczyła na drogę pokojowego budownictwa. Nowe fabryki, huty, warsztaty służą sprawie jasnej przyszłości ludu pracującego.

## Wydawnictwa przedwyborcze

### „Aby do korzenia wytrzebić zło”

„Porównanie tego co było, z tym co dziś jest i ku czemu idziemy, jest konieczne, aby do korzenia wytrzebić zło, z którego mogłaby odrodzić się stara krzywda”.

Teza ta, sformułowana przez Aleksandra Juszkiewicza na jednej z pierwszych stron jego broszury — stanowi jej myśl przewodnią. Wokół tezy tej grupuje on fakty i argumenty. Abyśmy pamiętali, że naszym zadaniem jest „do korzenia wytrzebić zło”, powraca ku tym czasom, kiedy to w parafii myszyńskiej na Kurpiach (jak przynajmniej w r. 1938 Adam Matnik — „Ludowiec” typu endeckiego) na 600 nowonarodzonych dzieci chłopskich zmarło z niedostatku i głodu 350.

Burżuazyjnym rządcom takie problemy nie miały spokoju. „Wymierają chłopskie dzieci?... A po co ich się tyle rodzi?... Ziemi obszarnej żądacie?... Choćbyście zaołali nie tylko całą ziemię obszarzną, ale i kawałek nieba i tak nigdy nie będziecie mieli jej dosyć”.

W oparciu o ten „argument”, „Ludowiec” Mikołajczyk opuścił kongres S. L. na znak protestu przeciw uchwałom o żądaniu natychmiastowej reformy rolnej. W oparciu o ten argument posłowie burżuazyjnych sejmów, „rolnicy” w rodzaju ks. Janusza Radziwiła czy ks. Lubomirskiego, odwiekali w nieskończoność reformę rolną.

Przytaczając te wszystkie fakty autor udowadnia jednocześnie, iż w ustroju kapitalistycznym nie była możliwa walka z zacołowaniem wsi, ani kapitalistom potrzebna.

Jednocześnie Aleksander Juszkiewicz — powołując się na współczesną korespondencję z okupowanej przez USA Austrii, zamieszczonej niedawno w prasie — stwierdza, że niedza chłopów pracujących nie była jakimś typowym „polskim” zjawiskiem, że zawsze w warunkach kapitalizmu, we wszystkich krajach — chłop jest spychany na dno niedostatku.

W zestawieniu z tym koszmarnym obrazem przeszłości jakże jaskrawo odnajduje się wszystkie ogromne, dotychczasowe zdobycze chłopów pracujących, które dała mu władza ludowa.

Ziemia i pełne prawa obywatela Państwa Ludowego, który jest współgospodarzem kraju. Zlikwidowanie kryzysów i „klesk urodzaju”. Otwarcie nieograniczonego rynku zbytu na płody rolne, zapewnienie „zbędnym rekom” w e wsiach pracy w rozbudowywującym się przemyśle. Wydatna poprawa poziomu ekonomicznego. Stopniowa, lecz ciagle postępująca likwidacja technicznego zacofania rolnictwa. Otwarcie wszystkich perspektyw życiowych dla chłopów pracujących...

Podsumowując te zdobycze autor przypomina, że obszarnicy i kapitaliści — zawsze starali się oszustać z terrorem rozbijając jednostkę działania mas pracujących, że w naszym rozbiciu i nieświadomości była ich siła. Dziś natomiast mamy mądry i wypróbowany program pracy i walki, program uwzględniający zarówno interesy robotnika jak i pracującego chłopca, program wyborczy Frontu Narodowego.

(T. J.)

\* Aleksander Juszkiewicz — „Co dała wsi władza ludowa” strona 64. Wydawnictwo: Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza.

# Referat sprawozdawczy Komitetu Centralnego WKP(b) na XIX Zjeździe Partii

(Dokończenie ze str. 5)

wały wspólne uchwały sojuszników (oklaski).

Rząd radziecki odmówił podpisania jednostronnego traktatu podyktowanego przez dyktatorów amerykańskich na konferencji w San Francisco, ponieważ traktat ten depcze zasady deklaracji kairskiej i pociągającej, porozumienia jałtańskiego oraz zmiernia do przekształcenia Japonii w amerykańską bazę wojenną na Dalekim Wschodzie. Narody Związku Radzieckiego żywią głęboki szacunek do narodu japońskiego, który zmuszony jest znosić jarzmo obcej niewoli, oraz wierzą, że wywalczy on niezawisłość narodową swej ojczyzny i pójdzie drogą pokoju (oklaski).

Radziecka polityka pokoju i bezpieczeństwa narodów wychodzi z założenia, że pokojowe współistnienie kapitalizmu i komunizmu oraz ich współpraca jest całkowicie możliwa pod warunkiem istnienia obopólnej chęci współpracy, gotowości wykonywania przyjętych zobowiązań oraz przestrzegania zasady równoprawności i nieingerencji w wewnętrzne sprawy innych państw.

Związek Radziecki zawsze wypowiadał się i obecnie wypowiada się za rozwojem handlu i współpracy z innymi krajami, bez względu na różnicę systemów społecznych. Partia będzie prowadziła tę politykę również nadal na zasadzie wzajemnych korzyści (oklaski).

Podczas gdy wojowniczość koła amerykańsko-angielskie twierdzą, że tylko wysięg zbrodni zapewni pełne zatrudnienie przemysłu krajów kapitalistycznych, w rzeczywistości istnieje inna perspektywa rozwoju i rozszerzenia stosunków handlowych między wszystkimi krajami, bez względu na różnicę ich systemów społecznych, co może dać na wiele lat zatrudnienie przemysłowi krajów wysoko uprzemysłowionych,

zapewnić państwom mającym nadmiar produkcji, jej zbyt do innych państw, dopomóc w rozwoju innym państwom, dopomóc w rozwoju ekonomiki krajów gospodarczo zacofanych i usprawnić tym samym długotrwałą współpracę ekonomiczną.

Całkowita jednomyślność łączy Związek Radziecki w prowadzonej przezeń polityce pokojowej z innymi demokracjami, miłującymi pokój państwami — Chińską Republiką Ludową, Polską, Rumunią, Czechosłowacją, Węgrami, Bułgarią, Albanią, Niemiecką Republiką Demokratyczną, Koreańską Republiką Ludowo-Demokratyczną, Mongolską Republiką Ludową. Stosunki ZSRR z tymi krajami stanowią wzór całkowitej nowych stosunków między państwami, w których dotąd nie spotykanych. Są one oparte na zasadach równoprawności, współpracy gospodarczej i poszanowania niezawisłości narodowej. Wierny układom o pomocy wzajemnej ZSRR udziela i udzielać będzie pomocy i poparcia w dalszym umocnieniu i rozwoju tych krajów (burzliwe oklaski).

Jesteśmy przekonani, że w pokojowym współzawodnictwie z kapitalizmem socjalistyczny system gospodarki będzie z roku na rok coraz dobitniej wykazywał swą wyższość nad kapitalistycznym systemem gospodarki. Ale nie zamierzamy wcale narzucać komukolwiek przemocy naszej ideologii lub naszego ustroju ekonomicznego. „Eksport rewolucji to bzdura. Każdy kraj, jeśli tego zapagnie, sam dokona rewolucji, a jeśli nie zechce, to rewolucji nie będzie” — mówi Towarzysz Stalin.

Prowadząc nieugięte politykę pokojowej współpracy ze wszystkimi krajami. Związek Radziecki uwzględni jednocześnie istnienie niebezpieczeństwa nowej agresji ze strony rozwydrzonych podżegaczy wojennych. Dlatego

też umacnia on i będzie umacniać swą obronność. (oklaski).

Związek Radziecki nie boi się groźb podżegaczy wojennych. Naród nasz ma doświadczenie walki z agresorami i bić ich — to dla niego nie pierwszyna. Naród radziecki był agresorem jeszcze w czasie wojny domowej, kiedy państwo radzieckie było młode i stosunkowo słabe, bił ich podczas drugiej wojny światowej i bić ich będzie również w przyszłości, jeżeli ośmieli się napaść na naszą ojczyznę (burzliwe, długotrwałe oklaski).

Nie wolno nie uwzględniać faktów z przeszłości. A fakty te świadczą, że w wyniku pierwszej wojny światowej od systemu kapitalizmu odpadła Rosja, a w wyniku drugiej wojny światowej od systemu kapitalizmu odpadł już szereg krajów Europy i Azji. Istnieją wszelkie podstawy, aby przypuszczać, że trzecia wojna światowa spowoduje rozpad światowego systemu kapitalistycznego. (długotrwałe oklaski).

Oto, że tak powiem, perspektywa wojny i jej następstw, jeżeli zostanie ona

narzucona narodom przez podżegaczy wojennych przez agresorów.

Ale istnieje inna perspektywa, perspektywa utrzymania pokoju, perspektywa pokoju między narodami. Perspektywa ta wymaga zakazu propagandy wojennej zgodnie z uchwałą ONZ, zakazu broni atomowej i bakteriologicznej, konsekwentnej redukcji sił zbrojnych wielkich mocarstw, zawarcia paktu pokoju między mocarstwami, rozszerzenia stosunków handlowych między krajami, przywrócenia jednolitego rynku międzynarodowego oraz innych analogicznych środków zmierzających do umocnienia pokoju (długotrwałe oklaski).

Realizacja tych środków umocni pokój, wybawi narody od strachu przed groźbą wojny, położy kres niestęchanemu trwonieniu zasobów materialnych na zbrojenia i przygotowania do niszczycielskiej wojny oraz pozwoli wykorzystać te zasoby dla dobra narodów (burzliwe, długotrwałe oklaski).

Związek Radziecki jest za realizacją tych środków, za perspektywą pokoju między narodami (burzliwe, długotrwałe oklaski).

## Zadania Partii w dziedzinie polityki zagranicznej

1 Kontynuować walkę przeciwko przygotowaniu i rozpętywaniu nowej wojny, zespalać w imię utrzymania pokoju potężny antywojenny front demokratyczny, zacieśniać więzy przyjaźni i solidarności ze zwolennikami pokoju na całym świecie, wytrwale demaskować wszelkie przygotowania do nowej wojny, wszelkie kłopoty i intrygi podżegaczy wojennych;

2 prowadzić nadal politykę współpracy międzynarodowej i rozwoju stosunków rzeczowych ze wszystkimi krajami;

3 umacniać i rozwijać stosunki nierozdzielnej przyjaźni z Chińską Republiką Ludową, z europejskimi państwami ludowo-demokratycznymi — z Polską, Czechosłowacją, Rumunią, Węgrami, Bułgarią, Albanią, Niemiecką Republiką Demokratyczną, Koreańską Republiką Ludowo-Demokratyczną i z Mongolską Republiką Ludową;

4 nieustannie umacniać potęgę obronną państwa radzieckiego i wzmacniać naszą gotowość do udzielania drugoczącej odprawy wszelkim agresorom (burzliwe, długotrwałe oklaski).

## Traktorzyści: Marusarz i Matuszewski wykonają na zaoszczędzonym paliwie...

...5 ha orki siewnej, a szczególnie staranną opieką i konserwacją — przedłuża żywotność swoich „Zetorów”. Wydział polityczny zorganizuje agrotechniczne szkolenie w oparciu o doświadczenia radzieckich MTS-ów. Zobowiązujemy się ukończyć orki zimowe do 1 listopada a wykopki ziemniaków na polach spółdzielczych przyspieszyć o dalsze 2 dni (ostateczny termin 18 października). Wzmocnimy jeszcze kontrolę nad terminowym przeprowadzeniem omiotów w spół-

dzielniach produkcyjnych, dopilnujemy, by chłopie-spółdzielcy bezpośrednio po wyłóceniu sprzedali zboże państwu...

Mocny głos brygadzysty Jana Hałasa zdawał się przenikać zebranych. I starszego agronoma POM-u i mechanika — a przede wszystkim traktorzystów. Młode, ogorzale twarze: tam, z lewej strony widać Franka Matuszewskiego i Janka Marusarza, najlepszych traktorzystów stęszewskiego POM-u, wyrabiających po 200 proc. normy.

Spoważniała na chwilę chłopa twarz osiemnastoletniego klerowcy „Zetora”. Jank Marusarz zamyślił się: on tu, w odległej Wielkopolsce, w Stęszewie koło Poznania, w POM-ie, jako traktorzysta... Jakże daleko stąd do Zakopanego, do rodziny, do kuzyna — mistrza sportu, Staszka. Minał już rok, gdy po kursie skierowano Janka do pracy w POM-ie nr 257. Teraz to już się przyzwyczaił, oho! Pracuje w przodującej brygadzie Jana Hałasa, odznaczonego srebrnym krzyżem zasługi i odznaką przodownika pracy, jest członkiem ZMP, zaprzyjaźnił się z kolegami, szczególnie z Matuszewskim. Dlatego zawsze razem podejmują zobowiązania. Toteż ostatnio, jak zaczęto mówić o poparciu czynem produkcyjnym programu Frontu Narodowego i uczczenia nadchodzącego XIX Zjazdu WKP(b) — Jank z Frankiem zgłosili się pierwsi. I dzisiaj... Tak i dzisiaj, gdy Jank razem z kolegami siedzi i słucha, jak brygadziści Hałas odczytuje zobowiązania, podjęte dodatkowo przez POM-owską załogę w dniu otwarcia Zjazdu partii Lenina-Stalina, i dzisiaj Jank Marusarz z Frankiem Matuszewskim, poza ogólnymi — podjęli indywidualne zobowiązania. Ale, uwaga, dość tych rozmyślań... —

— Towarzysze! — zwraca się do zebranych główny mechanik. Ja myślę, że bardzo dobrze się stało, że tak wielkie wydarzenie, jakim jest dla wszystkich ludzi pracy na całym świecie otwarcie XIX Zjazdu WKP(b) — czynimy dodatkową pracą. Proponuję jeszcze poza tym wysłać do Prezydium Zjazdu w Moskwie list z naszymi serdecznymi pozdrowieniami.

W oknach od oklasków aż drzą szyby.

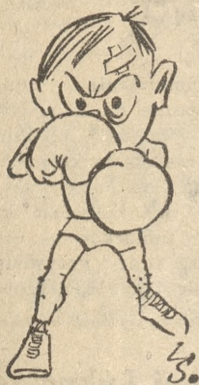
I mimo, że spływają po nich kropie deszczu — w niewielkiej świetlicy stęszewskiego POM-u, jakoś świątecznie, wesoło, członkowie załogi są zadowoleni: uczcili rozpoczęcia się XIX Zjazd.

Piotr Życki



# Kasperczak w Poznaniu

Wiadomość ta zainteresuje niewątpliwie wszystkich zwolenników boks, którzy ciekawi są zobaczyć byłego mistrza Europy i jego obecne umiejętności pięściarskie. Okazja taka nadarzy się w najbliższą niedzielę. Do Poznania przyjeżdża „dziesiątka“



wrocławskiej Gwardii na mecz z miejscową Stalą. Spotkanie to, o mistrzostwo II Ligi, odbędzie się w hali WOSS-u o godz. 19.

Po południu natomiast, o godz. 15 piłkarski zespół Stali rozegra zawody z Górnikiem z Zabrze. Goście niedzielni zajmują w tabeli trzeciej grupy II Ligi piłkarskiej szóste miejsce.

Spotkanie to też zapewne zgromadzi na ul. Rolnej licznych entuzjastów piłki nożnej. (n)

## Narada robocza sędziów i trenerów bokserskich

Dziś o godz. 18 odbędzie się w lokalu WKKF ul. Towarowa 53 narada sędziów, trenerów i instruktorów bokserskich. Sekcja Bokserska WKKF prosi wszystkich zainteresowanych o punktualne przybycie.



# GŁOS SPORTOWY

## Z boisk i bieżni sportowcy przenoszą się do hal i basenów

### Koszykarze inaugurują sezon zimowy

Opróżniają się nasze boiska, bieżnie i tory. Żeglarze, zakończyli sezon meczem Warszawa—Poznań, wioślarze odbyli jesienne regaty na Warcie. Kajakowcy, kończąc swój pracowity sezon, po raz pierwszy startowali na Jeziorze Maltańskim. I w innych dziedzinach słabnie ruch na boiskach, przenosząc się do sal, hal sportowych i świetlic.

Jeszcze tylko w najbliższą niedzielę wystąpią wszyscy sportowcy gremialnie — do Jesienich Marszów Szlakiem Zwycięstwa.

Z ciekawszych rozgrywek, które oglądać będziemy w halach — to mistrzostwa ligi koszykowej, w której w najbliższą niedzielę wystartuje 12 drużyn, podzielonych na dwie grupy.

Ta czołowa dwunastka reprezentować będzie następujące zrzeczenia i miasta:

Grupa I, uważana za silniejszą CWKS i AZS (Warszawa), Spójnia (Łódź), Ogniwo (Kraków), Spójnia (Gdańsk) i Kolejarz (Poznań). W drugiej grupie walczyć będą dwa zespoły Kolejarza z Warszawy i Ostrowa, Włókniarz (Łódź), Stal (Poznań), Gwardia (Kraków) i OWKS (Lublin).

Oba zespoły poznańskie oraz ostrowski, jakkolwiek zdają sobie sprawę, że nie są w odpowiedniej formie, nastrojone są optymistycznie i będą musiały dołożyć wszelkich starań, by nie znaleźć się na szarym końcu tabeli.

Lecz oczekujemy pierwszy start. Drużyny wielkopolskie walczyć będą w dniu 12 bm. Stal z Kolejarzem w stolicy, Kolejarz (Ostrow) z Gwardią w Krakowie i w Poznaniu. Kolejarz wystąpi przeciw drużynie krakowskiego Ogniwa.

Pływać już pilnie trenują na odremontowanej pływalni przy ul. Wronieckiej, obiecując sobie,

że sezon zimowy będzie ciekawszy od sezonu letniego. Obok imprez lokalnych główny nacisk położony jest na przygotowanie reprezentacji do turnieju o Puchar Miast. (p)

## Bek mistrzem Polski w długodystansowym biegu kolarskim na torze

Przy udziale 40 kolarzy odbyły się na torze w Szczecinie długodystansowe mistrzostwa Polski, przełożone z powodu deszczu z niedzieli na poniedziałek.

Kolarze I i II kategorii startowali na dystansie 50 km. Wyścig ten był bardzo interesujący i obfitował w liczne ucieczki, szybko likwidowane przez pozostałych kolarzy.

Tempo wyścigu dochodziło chwilami do 41 km/godz. Do mety końcowej dojechało tylko 15 kolarzy. M. in. wycofali się: Ulik, Borucz, Waliszewski, Dąbkowski i Kupczak.

Najwięcej lotnych finiszów,

## Sport u Drukarzy

### PIŁKA NOŻNA

W niedzielę, dnia 5 bm., zostało rozegrane na boisku przy ul. Świerczewskiego spotkanie towarzyskie w piłkę nożną pomiędzy AZS-em a Unią „Drukarz”. Po żywej i stojącej na dość dobrym poziomie grze, zwycięstwo odnieśli „Drukarze” w stosunku 3:1.

### TRAMPKARZE

Unia „Drukarz” — „Ogniwo” 4:0 (3:0). Bramki zdobyli: Mańka E. i Wołkowski po 2.

### KOSZYKÓWKA

Unia „Drukarz” — „Unia” Swarzędz 46:47 (19:23).

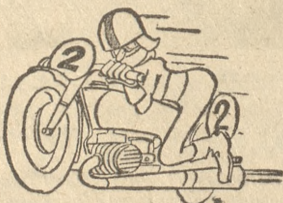
### SZACHY

Unia „Drukarz” — PPK Ruch 7:1.

# Wymowa jednej pieczątki...

Dypłom za zwycięstwo w terenowym wyścigu motocyklowym otrzymuje... I pod tym okragłą pieczątką LZS Kostrzyn. Tak! Sport motorowy dotarł już na wieś, a w Kostrzynie istnieje sekcja motorowa, która urządziła swą pierwszą imprezę — motocross.

Cofnijmy się jednak do dni przedzłotowych ZMP. Na zebraniu Zarządu PZM okręgu poznańskiego podjęto zobowiązanie założenia trzech sekcji motorowych przy LZS-ach. W Kostrzynie istniały sprzyjające takiemu przedsięwzięciu warunki. Po zebraniu organi-



zacyjnym sekcja zaczęła żyć, a opiekę nad nią objęli członkowie PZM m. in. Franciszek Mączyński ze Stali.

## Pierwsza impreza motorowa LZS-u

Ustalono trasę, omówiono szczegóły organizacyjne. Z obłądą zawodników nie było trudności. Poznańscy rajdowcy docenili znaczenie sportu wiejskiego. Zawodnicy Gwardii i Unii, Stali, Ogniwa i Kolejarza ze Środy — mistrzowie i wicemistrzowie stanęli na starcie obok nieśmiałył jeszcze kierowców ludowego zespołu.

Nie walka o punkty i nagrody ściągnęła do Kostrzyna zawodników, lecz serdeczna przyjaźń sportowców miasta i wsi. Zagrały maszyny a publiczność miała okazję zapoznania się z „sarnimi podskokami” motocyklistów, jak również podziwiania przejazdów przez grząskie rowy, „gdzie to koniom trudno nawet wyjść”.

Serdeczny nastrój przeniosł się z toru do świetlicy na uroczystość rozdania nagród. Cenne były upominki, lecz zawodnicy wyżej stawiali przyjaźń i więź ze sportowcami wsi. Toteż zwycięzca klasy do 250 cm Ciesielski Roman (Gwardia) po przyjęciu nagrody przekazał ją najmłodszemu zawodnikowi LZS-u. Będzie to pamiątka, która scementuje jeszcze bardziej spójnię sportowców miasta i wsi. Padły zapewnienia pomocy większym sportowcom. „Prosimy Was do nas, do Poznania na patrolowy raid LPZ, pomożemy Wam, tak że już wkrótce dołączycie się do czołówki motorowej naszego okręgu”.

Z pomocą podają również PZM. Na koncie LZS Kostrzyn figurują do odbioru opony i detki oraz części zapasowe nadesłane z Warszawy. Przewodnik pracy Franciszek Szymkowiak z RSW w Tarnobrzegu oraz przewodnik pracy Szczepański z RSW Bożejewo rozpoczną w zimowej porze uzupełnianie motorów, zakupionych w Spółdzielni Zbytu Sprzętu Motorowego. Rozwój sekcji motorowej jest zapewniony. Ponad 40 kierowców to spora grupa, która z pewnością poddała się żądaniu.

Zorganizowano kurs dla kierowców. Ponad 50 osób ubie-

ga się o prawo jazdy. Członkowie LZS-ów korzystają z 30 proc. zniżki.

## Plon 9 sekcji

LZS Kostrzyn ma ogółem 9 sekcji, którym przewodniczy ob. Zygfryd Krysiak. Piłkarze grają w II klasie wojewódzkiej i sięgają po mistrzowski tytuł w okręgu ostrowskim. Z 4 punktami przewagi krocą kostrzyniacy na czele tabeli. Aktywni jedenastki piłkarskiej to W. Tomczak i najlepsi gracze: P. Stanicki i Cz. Narozny.

Siatkówka nie rozwinęła się należycie, mimo że sprzętu jest pod dostatkiem. Jan Szuklarski, kierownik sekcji, nie może skoordynować pracy. Pierwsze kroki czynią koszykarze.

Kolarze mają już wyniki. Zenon Nowakowski zdobył mistrzostwo powiatu i uczestniczył w ogólnopolskim biegu LZS-ów na dożynkach w Krakowie. Upadek spowodowany nieostrożną jazdą konkurentów pozbawił kostrzyniaka zwycięstwa, a co gorsze rozbił uległ rower. Posłży listy do Rady Głównej LZS-ów o nowy sprzęt. I zamiast odpowiedzi zaległo milczenie, a tymczasem Nowakowski i inni kolarze chodzą pieszo, zamiast trenować.

Szachiści szczytują się Marianem Łabędzikiem, mistrzem wojewódzkim LZS-u. Powstaje sekcja łucznicza. Brak jest jeszcze sprzętu. Niewątpliwie czołowi łucznicy Poznania zajmą się narybkiem z LZS Kostrzyn.

Są trudności, jak brak świetlicy, który usunąć może ZSCH, okazując więcej zrozumienia dla LZS-u. Dochody z imprez i zabaw nie mogą pokryć kosztów na potrzebny sprzęt.

A młodzi sportowcy LZS-u z Kostrzyna dowiedli, że zasługują na realną pomoc w trudnościach, z którymi jeszcze spotykają się w swojej pracy. Inicjatywa Okręgowego Zarządu PZM może posłużyć jako przykład godny naśladowania.

E. Kitzmann



## Pracownicy poszukiwani

GOŁOWNEGO KSIĘGOWEGO oraz REFERENTKĘ z bieglem masygnipsem zatrudni poważna INSTYTUCJA HANDLOWA W POZNANIU. — Oferty Głos Wielkopolski dla K2179.

MONTERÓW WYKWAŁIFIKOWANYCH do obsługi sprzętów przeznaczonych do zakłady MIĘSNE W POZNANIU, UL. GARBARY 101/111. K2183

GOŁOWNEGO KSIĘGOWEGO zatrudni zaraz P. M. R. N. POZNAŃ, Wydział Zdrowia, PL. KOLEGIACKI 12a. K2187

5 PALACZY do centralnego ogrzewania oraz 5 SPRZĄTACZEK zaanżądze ZARZĄD OŚRODKÓW AKADEMICKICH, EKSPLOATURA W POZNANIU, AL. STALINGRADZKA 26. K2184

KIEROWNIKÓW SKŁEPÓW i SPRZDAWCÓW zatrudni natychmiast DZIEKCIKA MHD — ART. PRZEMYSŁOWE W POZNANIU, UL. RATAJCZAKA 39, POK. 13 (I piętro). K2195

KILKU PRACOWNIKÓW FIZYCZNYCH na stałe z RODZINAMI przyjeżdżają z P. G. R. JABŁONNA ZESPÓŁ GARYN POZNAŃ KACZKOWO, POWIAT LESZNO. — Mieszkania dobre, światło elektryczne, szkoła i spółdzielnia spożywcza w miejscu, stacja kolejowa Bojanowo Poznańskie. K2186

## Komunikaty

DYREKTOR MHD — ART. PRZEMYSŁOWE W POZNANIU — PRZYJMUJE SKARGI i ZAŻALENIA przy ul. Ratajcza 39, pokój 20 (II piętro), w każdy poniedziałek i czwartek od godz. 9—11. K2196

## Wolne posady

Rutynowaną specjalistkę artystycznego cerowania zatrudnimy na korzystnych warunkach. „Renova” Poznań, Pasaż Apollo. 14758g

Gospodynii, tylko solidna do lekarza na wyjazd potrzebna. Warunki dobre. Zgłoszenia: Poznań Żyland 1, m. 9 — 2 razy dziennie. 14925g

Malarzy na stała pracę przyjmie Zakład Malarski, Poznań Droga Debińska 1. 14856g

Pomoc domowa z noclegiem potrzebna, Poznań Wyspańskiego 22, m. 4. 14893g

Ekspedientka potrzebna (wyższe wykształcenie, wyjątkowo) w wienie mieszkanie zapewni. Zgłoszenia: Wrocław Purtyńskiego 30, piekarnia. K2181

## Nauka

Fortepianowej gry udziela początkującym, zaawansowanym pedagog Zgłoszenia: Poznań Ratajcza 28, m. 44. 14764g

## Sprzedaże

Dom śremie sprzedam lub zamienię na podobny Poznań. Adres wskazuje Głos Wielkopolski nr 14658g

Kluby skórzane sprzedam. — Oferty Głos Wlkp. dla 14827g

Reczny zegarek, fotoaparat, sprzedam, Poznań, Lodowa 3, m. 4. 14836g

Plaszcz zimowy czarny, męski bardzo dobry stan, na średnią figurę, kołnierzy srebrnego lisa, stół debowy 2 X wyciągany sprzedam. Poznań, Rynek Śródecki 12, m. 2a, w podwórzu parter, od 17. 14829g

Wille Debcu również połowe, Łazarzu, wolnym mieszkaniem Puszczkowsku parcie opłotowa Junkowa, blisko tramwaju, sprzeda Dukiwicz, Poznań Dzierżyńskiego 105. 14840g

Sypialnie jasna, stojący zegar, łożka poduszki, szafa kuchenna, umywalka, ciepła woda, lustro, sprzedam Poznań Piekary 8, m. 7. 14839g

Materace z wełny sprzedam. Poznań Grotzgera 10, m. 6. 14838g

Samochód półciężarowy „Borgward”, na chodzie, stan dobry nowe ogumienie, sprzedam — Oferty Głos Wielkopolski dla 14844g

Garnitur parowy, w dobrym stanie, sprzedam, Stanisław Bodzian, Sędowa poczta Dąbrowa pow. Mogilno 18288p

Wille komfortowej, ogrodem, działnica Ostroża, idealna polowa 80 000, sprzeda Nowak, Poznań, Czerwonej Armii 26. 14940g

Kanapa kryta rysem, stół rozsuwany, stołek obrotowy do pianina, sprzedam, Poznań, Garbary 2, m. 3. 14729g

Psa wilka 6-miesięcznego — sprzedam, Poznań Rokossowski 100, m. 8. 14878g

Kamienie komfortowa z terenem przemysłowym lub wille komfortowa bardzo korzystnie zaraz sprzedam Oferty Głos Wielkopolski dla 14879g

Psa wilka, mieszańca sprzedam — Poznań, Chudob 16, m. 8. 14884g

Pierzyne tanio sprzedam, Poznań Winklera 38, m. 5. 14886g

Parcele 1238 m<sup>2</sup>, opłotowana, dozwolona zabudowa domku 1-rodzinnego przy trolejbusie 25000 sprzedam „Unia” Poznań, Nowowiejskiego 9. 14937g

Staw rybny 12 mórg, 2 1/2 mórgi łaki, przedmieście Poznań 45 000; domek pokój kuchnia 1/2 mórgi ogrodowej ziemi, przy Poznaniu całe wolne, 40 000; parcele 1200 m<sup>2</sup>, Staroleka, sprzeda Nowak Poznań, Czerwonej Armii 26. 14939g

## Kupna

Samochód osobowy Opel Kapitana, kabriolet ilmuzyne, kupię prywatnie. Kalisz ul. L. Dowa 3. 18382p

Maszyny do szycia kupię — Oferty Głos Wlkp. dla 14861g

Akordeon 32-basowy kupię. Oferty podaniem ceny Głos Wielkopolski dla 14867g.

## Miejski Handel Detaliczny w Poznaniu

### przedłuża

## KIERMASZ JESIENNY

do dnia 12 października 1952 r.

Kiermasz odbywa się na terenie Parku Kultury przy ul. Grunwaldzkiej w godz. od 11 do 18. — Wstęp bezpłatny.

Sprzedaż obejmuje bogaty asortyment wytworów przemysłu kluczowego i miejscowego. K2194

## OGŁOSZENIA DROBNE

Wół korbowy 3 X dożyskowany do silnika Mercedes (na rope), szerokość czołów korbobowowych, 62 mm grubość 68 mm kupię, Zgłoszenia: Poznań, Pamiętnika 8, telefon 90-53. 14850g

## Handlowe

Dentystyczną praktykę, dobrze zaprowadzoną, Woj. Szczecińskie, zaanżądowanie P. K. P., mieszkanie wolne, pilnie odstąpię lekarzowi dentyście. Dogodne połączenie z Poznaniem Zgłoszenia: „Dentaria” Poznań ul. Czerwonej Armii 26. K2168

## Zamiana

Duży pokój używaniem kuchni zamienię na taki sam lub mały pokój kuchnia. Informacje: Poznań Górczyńska 6, m. 2. 14784g

Duży pokój używaniem przy należności, śródmieście, zamienię na pokój kuchnia (wielkość umowy) względnie podobne. — Oferty Głos Wielkopolski dla 14849g.

Pokój kuchnia, I piętro, zamienię na 2 pokoje kuchnia, I—II piętro, najchętniej Łazarz, Poznań Złotna 3, m. 5. 14842g

Dwa pokoje kuchnia Bydgoszcz zamienię na podobne Poznań, Oferty Głos Wielkopolski dla 14864g.

## Wolne lokale

Pania na stancję przyjmie. — Adres wskazuje Głos Wielkopolski nr 14846g.

Uczni szkolnych na wspólny pokój przyjmie. Oferty Głos Wielkopolski dla 14857g.

Pokój wspólny panu oddam. Poznań, Mostowa 14a, m. 48, drugie podwórze. 14875g

Przyjmie uczennice — studentkę na pokój. Warunki rodzinne. — Oferty Głos Wielkopolski dla 14786g.

3 pokoje (1 do wykończenia) z kuchnią i łazienką pod Poznaniem (dobra komunikacja) oddam za zwrotem kosztów. Adres wskazuje Głos Wielkopolski nr 14771g.

## Szuka lokalu

Samotny poszukuje pustego pokoju — Oferty Głos Wielkopolski dla 14776g

Bezdzietne małżeństwa poszukuje umiarkowanego pokoju. Oferty Głos Wlkp. dla 14797g.

Dwóch pokoi z kuchnią poszukuje. — Oferty Głos Wielkopolski dla 14794g.

Pokoiku za lekcje obcych języków poszukuje Oferty Głos Wielkopolski dla 14788g

Student pracujący szuka spieśnienia pokoju. — Oferty Głos Wielkopolski dla 14817g.

Studujące rodzeństwo poszukuje pokoju zaraz. — Oferty Głos Wlkp. dla 14823g.

Pokoju umeblowanego poszukuje pilnie starsza, skromna, samotna osoba. Oferty Głos Wielkopolski dla 14837g.

Samotna, pracująca, mgr biologii, poszukuje porządnego pokoju. — Oferty Głos Wielkopolski dla 14845g.

Solidna pracująca szuka pokoju. — Oferty Głos Wielkopolski dla 14897g.

## Dzierżawy

Domek 1-rodzinny ogrodem Poznań lub okolicy wezmę w dzierżawę. Zwrocie remont. Oferty Głos Wlkp. dla 14791g.

Gospodarstwo 6 ha przy Poznaniu na ogrodnictwo oddam w dzierżawę za becen. Oferty Głos Wlkp. dla 14858g.

## Zguby

Kleryk z Gniezna pozostawił 30. 9. rewerende w paczce w pociągu Poznań — Olsztyn. Uczciwego znalazcę uprasza się o oddanie za wynagrodzeniem w Seminarium Duchownym w Gnieźnie. 14744g

Zgubił kwit komisowy nr 3582 komis MHD 187. 14792g

Mechanizm zegarka zgubił 4 bm od Rynku Jeżyckiego do Polnej. Uczciwego znalazcę prosi o zwrot za wynagrodzeniem. Poznań, Dąbrowskiego 69, m. 5. 14885g

Zgubiono legitymację Ubezpieczalni Społecznej na nazwisko Władysław Pietraszkiewicz. Swarzędz. 14854g

Zgubiono legitymację nr 2813 i 1662 MPK na nazwisko Ignacy Hajdasz. 14863g

Zgubiono kartę meldunkową nr G XXV 24380 na nazwisko Helena Przybył, Szurkowo, emina Poniec, pow. Gostyń. 18454g

## Różne

„Haftopils”, Poznań, Mylna 24. Jeżycie wykonuje wszelkie pilnie solidnie, terminowo. Oskretek, mezeżek, guzik, dzurki, natychmiast. 14753g

## 4 PIECE

trocinaki KUPIA zaraz

Poznańskie Zakłady Surowców Zielarskich, Poznań ul. Składowa 13/18. K2180

Wypożyczam porcelanę, szkło na każdą uroczystość, Poznań Żydowska 33. 14597g

Firma „Irena”, Poznań, Rokossowskiego 56 wykonuje z materiałów własnych powierzone pasy, gorsety, biustonosze, bielizne damska i męska oraz najnowsze fasony buziek. 14847g

Usługi tkackie P. Karasiński, Gniezno, plac Bohaterów Stalingradu 6 przyjmuje od 8 do 12 przedwień na do przerobu na materiały płaszczy, czosy i ubrania w podwojnej szerokości z bliskim wykończeniem. 18559p

## Kupimy SAMOCHÓD

do 1 tony ładowności, w dobrym stanie

Oferty: Z. S. S. Poznań, Składowa 4, III piętro, transport. K2164

## Usługi tkackie

Usługi tkackie P. Karasiński, Gniezno, plac Bohaterów Stalingradu 6 przyjmuje od 8 do 12 przedwień na do przerobu na materiały płaszczy, czosy i ubrania w podwojnej szerokości z bliskim wykończeniem. 18559p

## Usługi tkackie

Usługi tkackie P. Karasiński, Gniezno, plac Bohaterów Stalingradu 6 przyjmuje od 8 do 12 przedwień na do przerobu na materiały płaszczy, czosy i ubrania w podwojnej szerokości z bliskim wykończeniem. 18559p

Usługi tkackie P. Karasiński, Gniezno, plac Bohaterów Stalingradu 6 przyjmuje od 8 do 12 przedwień na do przerobu na materiały płaszczy, czosy i ubrania w podwojnej szerokości z bliskim wykończeniem. 18559p

Usługi tkackie P. Karasiński, Gniezno, plac Bohaterów Stalingradu 6 przyjmuje od 8 do 12 przedwień na do przerobu na materiały płaszczy, czosy i ubrania w podwojnej szerokości z bliskim wykończeniem. 18559p

Usługi tkackie P. Karasiński, Gniezno, plac Bohaterów Stalingradu 6 przyjmuje od 8 do 12 przedwień na do przerobu na materiały płaszczy, czosy i ubrania w podwojnej szerokości z bliskim wykończeniem. 18559p

Usługi tkackie P. Karasiński, Gniezno, plac Bohaterów Stalingradu 6 przyjmuje od 8 do 12 przedwień na do przerobu na materiały płaszczy, czosy i ubrania w podwojnej szerokości z bliskim wykończeniem. 18559p

Usługi tkackie P. Karasiński, Gniezno, plac Bohaterów Stalingradu 6 przyjmuje od 8 do 12 przedwień na do przerobu na materiały płaszczy, czosy i ubrania w podwojnej szerokości z bliskim wykończeniem. 18559p

Usługi tkackie P. Karasiński, Gniezno, plac Bohaterów Stalingradu 6 przyjmuje od 8 do 12 przedwień na do przerobu na materiały płaszczy, czosy i ubrania w podwojnej szerokości z bliskim wykończeniem. 18559p

Usługi tkackie P. Karasiński, Gniezno, plac Bohaterów Stalingradu 6 przyjmuje od 8 do 12 przedwień na do przerobu na materiały płaszczy, czosy i ubrania w podwojnej szerokości z bliskim wykończeniem. 18559p

Usługi tkackie P. Karasiński, Gniezno, plac Bohaterów Stalingradu 6 przyjmuje od 8 do 12 przedwień na do przerobu na materiały płaszczy, czosy i ubrania w podwojnej szerokości z bliskim wykończeniem. 18559p

Usługi tkackie P. Karasiński, Gniezno, plac Bohaterów Stalingradu 6 przyjmuje od 8 do 12 przedwień na do przerobu na materiały płaszczy, czosy i ubrania w podwojnej szerokości z bliskim wykończeniem. 18559p

Usługi tkackie P. Karasiński, Gniezno, plac Bohaterów Stalingradu 6 przyjmuje od 8 do 12 przedwień na do przerobu na materiały płaszczy, czosy i ubrania w podwojnej szerokości z bliskim wykończeniem. 18559p

Usługi tkackie P. Karasiński, Gniezno, plac Bohaterów Stalingradu 6 przyjmuje od 8 do 12 przedwień na do przerobu na materiały płaszczy, czosy i ubrania w podwojnej szerokości z bliskim wykończeniem.



## Sprawy i sprawki

### O, brzydko w Obrzycku!

W powiecie szamotulskim jest miejscowość, która nazywa się Obrzycko. W Obrzycku jest przy Gminnej Spółdzielni punkt skupu skóry, jaja i węż. W punkcie skupu jest kierownik ob. Franciszek Adamski. Ob. Adamski ma do dyspozycji wagę oraz tabelę klasyfikacyjną, według której klasyfikuje jakość skupowanej od producentów węży.

Otóż okoliczni mieszkańcy nie mają nie przeciwko Obrzycku, ani przeciw punktowi skupu skóry, jaja i węży, ani przeciw jej kierownikowi. Chodzi tylko o tę wagę i tabelę klasyfikacyjną...

Trzeba je zmienić i to jak najprędzej!

Znacie prawdę o złośliwości przedmiotów martwych? Otóż wymieniona waga i tabela bardzo szkodzą dobremu imieniu placówki. Nie zdarzyło się jeszcze, aby waga pokazała kiedykolwiek taki sam ciężar towaru, jaki pokazują inne wagi, w innych sklepach, w których producent zważył surowiec przed przyniesieniem na punkt skupu. Zawsze, złośliwa, pokazuje mniej!

To samo tabela. Gdzie indziej sklasyfikowałby węż wyższej. Tabela klasyfikacyjna w Obrzycku wskazuje zawsze gorszą jakość i niższą klasę surowca.

Taka wymagająca! Otóż prosimy kogo należy o wymianę obu przedmiotów martwych na mniej złośliwe.

Bo producenci, nie znający prawdy o złośliwości przedmiotów martwych, gotowi jeszcze posądzać nie wiadomo o co zupełnie niewinnego kierownika. JASKI

## Z Wielkopolski

Jednym z przodujących chłopów gromady Pakówek, gmina Bojanowo, jest średniorolny Bazyli Jasiński. Roczny plan odstawy zboża wykonał on już 15 sierpnia br., a ponadto odstawił 100 kg żywności ponad plan. Jasiński zakontraktował również dodatkowo dwa bekonny z dostawą w grudniu br. (wt)

W Kaliszu rozpoczął się kurs modelarstwa lotniczego I i II stopnia, zorganizowany staraniem Zarządu Oddziału Powiatowego Ligi Lotniczej. (b)

Obok stacji Ługi Górzycie stoi, a raczej stała stodoła, która mogłaby pomieścić kilka stert zboża, jednak do tej pory nikt — poza szambrownikami nie zaopiekował się nią. Obecnie ze stodoły pozostały tylko słupy i dach.

Dziwnym wydaje się, że dotychczas władze powiatowe i gminne, czy też PGR-y nie zainteresowały się tym. (czm)

Pracownicy Fabryki Sklejek Przemysłu Leśnego w Ostrowie zdobyli w II kwartale br. drugie miejsce w skali krajowej we współzawodnictwie pracy. Wyrażając się w pracy załoga otrzymała dyplom uznania. (fpc)

W Rakoniewicach odbyły się zawody Straży Pożarnych powiatowych, w których zwyciężyła (w kategorii zmotoryzowanych) Ochotnicza Straż Pożarna Rostarkowo. Drugim i trzecim miejscem podzieliły się straż z Rakoniewic i Wolsztyna.

W kategorii straży konnych wyróżniły się: OSP Jabłonna, Nielek Wielki, Nowawies i Łąki. Udział w zawodach wzięły również żeńskie Straże Pożarne z Jabłonnej i Tuchorzy. (J. W.)

W Kaliszu obradował zjazd leśniczych i nadleśniczych z powiatów: kaliskiego, kolskiego, konińskiego, tureckiego i sieradzkiego.

Tematem obrad była analiza pracy poszczególnych nadleśnictw. Jak wynika ze sprawozdania, plan pracy za drugi i trzeci kwartał br. wykonano za ledwie w 50 proc. Nadleśnictwa za mało troszczyły się o robotników leśnych. Nie rozwijały się także ruch racjonalizatorski. Duże są ponadto braki w pracy produkcyjnej, kulturalno-oświatowej i społecznej. Czas to wszystko naprawić. (t)

W Środzie Wlkp. i w powiecie powstało dotychczas 12 zakładów, agencji PKO. Przewodzący wśród nich agencja nr 196 przy Średzkich Zakładach Przemysłu Odzieżowego. Prowadzi ją Antonina Wolyniec. (jki)



CAF — fot. Wdowiński

W pracy komitetów Frontu Narodowego oraz w popularyzacji wśród społeczeństwa programu wyborczego bierze aktywny udział młodzież. W Fabryce Samochodów Osobowych na Żeraniu ZMP-owcy wykonali specjalne plakaty o tematyce wyborczej.

## Chłopi z powiatu wrzesińskiego — państwo czeka na Wasze odstawy!

Powiat wrzesiński źle wywiązuje się ze skupu zboża. Są wprawdzie i tam pewne osiągnięcia, ale jedynie w niektórych gminach powiatu. W sierpniu i we wrześniu br. przodowały gminy Miłosław i Września-Półd., które osiągnęły 70 lub 66 procent planu rocznego. Coż z tego, gdy każda z gmin powinna do końca września wykonać 90 procent planu rocznego. Reszta gmin przekroczyła za ledwie 40 procent planu, a gminy Borzykowo, Ciałęż i Dłusk nawet tego minimum nie wykonały. Wobec takiego stanu rzeczy tym bardziej na podkreślenie zasługuje obywatelska postawa niektórych chłopów. Są to: Czesław Janiak z Dziedzic (1,8 ha — 676 proc.), Adam Suszka z Kąt (1,8 ha — 336 proc.), Stóżyk z Ciałęża (5 ha — 218 proc.), Franciszek Balcer z Tarnowej (3 ha — 180 proc.), Władysław Moch z Wrąbczynowskich Hol. (2,5 ha — 161 proc.), Stanisław Taciak z Czeszowa (6 ha — 160 proc.), Salomea Monarcha z Sędziwojowa (1,8 ha — 140 proc.), Florian Chwiłkowski z Mikuszewa (3 ha — 139 proc.), B. Jadłowski z Gutowa Mała (5 ha — 131 proc.). Niestety są i opieszały rolnicy,

dbający jedynie o swój osobisty interes. Do nich należą m. in.: Michał Skweres z Gałęzowic, Zygmunt Mikołajczyk z Budziłowa, Helena Pieszak z Szemborowa, Wiktor Siewierski z Janówca, Władysław Kopczyński z Samarzewa, Kazimierz Berdziński z Dąbrowy, Czesław Skibiński z Rudy-Komorskiej, Kazimierz Stawski z Lisowa — wszyscy posiadają powyżej 15 ha.

Setki chłopów z terenu powiatu wrzesińskiego wykonało już obowiązkowe dostawy zwierząt rzeźnych, często nawet znacznie przekraczając roczne plany. Sabotują jednak planową gospodarkę kuliacy i spekulanci. Przytaczamy poniżej całą ich listę, podając równocześnie z dostawą ilu kilogramów mięsa każdy zalega: Jan Łódziejowski z Ciałęża (22 ha) — 480 kg, Agnieszka Nowak, Orehowo, gmina Miłosław (25 ha) — 320 kg, Antoni Ludwicki, Nowawies - Królewska, gmina Września-Półd. (45 ha) — 300 kg, Edward Zgoliński z Bierzglinka, gmina Września-Półd. (36 ha) — 500 kg, Roman Dziekan z Sędziwojowa, gmina Września-pm. (26 ha) — 380 kg.

Obok skupu zboża i dostaw

zwierząt rzeźnych, nie mniej ważnym jest skup ziemniaków. I tu sytuacja nie wygląda dobrze. Odstawiono co prawda pewne ilości ziemniaków z gminy Września-Półd., Dłusk, Borzykowo, Miłosław i Strzałkowo, ale jest to minimalny procent planów.

Chłopi z powiatu wrzesińskiego! Wasz stosunek do obowiązków wobec państwa jest niewłaściwy: spodziewamy się jednak, że Wasza postawa ulegnie radykalnej zmianie i, że nie pozostaniecie na szarym końcu w obowiązkowych odstawach. (St.St.)

## DZIEŃ POZNANIA

W ubiegły poniedziałek odbył się w Poznaniu wiec, na którym pracujące kobiety Poznania powitały swe delegatki powracające z Krajowej Rady Przemysłowej Kobiet. Miast i Wsi w Łodzi. Zgromadzone na wiecu kobiety wystosowały list do Prezydium XIX Zjazdu WK(b) oraz do Prezydenta RP Bolesława Bieruta.

Dziś odbędzie się w Poznaniu w teatrze Komedia Muzyczna premiera nie granej od wielu lat na naszych scenach komedii Aurelego Urbanskiego pt. „Podłotek”. Jutro z premierą sztuki Jerzego Lutowskiego pt. „Posadzenie” („Sprawa rodzinna”) występuje Teatr Nowy.

„Orbis” w Poznaniu prowadzi przedsięwzięcie do wszystkich teatrów poznańskich 7 dni naprzód. Tam również nabywać można przedsięwzięcie bilety na wszystkie koncerty i imprezy rozrywkowe.

Wydział Zdrowia Prezydium WRN organizuje w porozumieniu z Ministerstwem PGR i Ministerstwem Rolnictwa w piątek, 10 bm. o g. 10 w Poznaniu przy ul. Słowackiego 8/10 wojewódzka naradę roboczą w sprawie ochrony zdrowia na wsi.

Grupa operatorów Polskiej Kroniki Filmowej nakręciła w Poznaniu zdjęcia z uroczystej inauguracji roku akademickiego na Uniwersytecie Poznańskim.

## Wojewódzka Wystawa Ligi Przyjaciół Żołnierza

Z okazji Tygodnia Ligi Przyjaciół Żołnierza Zarząd Wojewódzki zorganizował wystawę obrazującą całokształt pracy Ligi na terenie Wielkopolski.

W bardzo estetycznych ramach, wykonawcy wystawy pokazali poprzez plansze i eksponaty najważniejsze osiągnięcia LPZ. Wystawę można podzielić na trzy części. Pierwsza wprowadza widza w zagadnienia pracy LPZ. Druga mówi o osiągnięciach gospodarczych naszej Ojczyzny, o dorobku oświatowym i kulturalnym. Na tle tych osiągnięć trzecia część wystawy daje nam przekrój pracy LPZ naszego województwa.

Sekcję motorową reprezentuje 40 eksponatów, między innymi przekroje silników, skrzynki biegów itp. Wszystkie eksponaty wykonane są przez członków sekcji, spośród których wyróżnił się Wojciech Kaczmarek, wicedyrektor PZGS-u, awansowany niedawno z robotnika, Bolesław Szpakowski — nauczyciel z Miejsk. Przeds. Ogr. Jak wynika z plansz, kursy motoryzacyjne, prowadzone przez LPZ, cieszą się dużym powodzeniem na wsi. Jeden z takich kursów w zeszłym roku przeprowadzony został w PGR Bojanowo Stare.

Sekcja łączności radiowej i przewodowej wykonana na wystawie 34 bardzo precyzyjne eksponaty, między innymi 5-lampowy radiodiodobiornik dla wiejskiego koła LPZ w Przysiecku Starym. Pracę tej sekcji przedstawia kilkadziesiąt dyplomów uzyskanych w ramach międzynarodowych zawodów krótkofalowych. Przewodnikami tej sekcji są: Eugeniusz Kulawik — technik, Czesław Knasiecki — robotnik PIHM.

Sekcja strzelectwa sportowego i terenowa mogą się na wystawie pochwalić udziałem 12 tysięcy strzelców w tegorocznych zawodach, z czego 7523 uzyskało normy na SPO. Wybitne osiągnięcia w strzelectwie mają kobiety: Lidia Mazurek — pracownica ZISPO, Regina Rumelówna — instruktorka społeczna strzelectwa w Lesznie, Majchrzakówna — uczennica liceum w Lesznie. Aktywnym działaczem wojewódzkiej sekcji strzelectwa sportowego jest Stanisław Kaczmarek — robotnik Warsztatów Naprawczych PKP.

Proste i bardzo przejrzyste plansze mówią również o pracy LPZ w ramach łączności miasta ze wsią. W powiecie poznańskim na przykład 18 ekip pomagało rodzinom wojskowych przy wcześniejszym sprężeniu zboża.

Wystawa wykazała duży dorobek organizacji Ligi Przyjaciół Żołnierza. Społeczeństwo poznańskie winno się z nią zapoznać, a tym samym z pracą LPZ. Szczególnie młodzież znajdzie w niej dużo interesujących zagadnień. (AZ)

## Stały teatr powstaje w Gorzowie

Wydział Kultury przy Prezydium MRN w Gorzowie czyni starania o utworzenie stałego teatru zawodowego. Gorzów ma ku temu bardzo dobre warunki i odpowiedni budynek. Jak donosi nasz korespondent, zostały już nawiązane rozmowy z zespołami teatrów poznańskich, kaliskiego i gnieźnieńskiego. Teatr w Gorzowie ma być placówką spółdzielczą. Prezydium MRN postanowiło przekazać spółdzielni artystów dramatycznych gmach teatralny w bezpłatne użytkowanie. (rb)

## W 14 gromadach pow. żarskiego

### Głośniki radiowe niosą oświatę, kulturę i rozrywkę

Radiofonizacja wsi w powiecie żarskim rozpoczęła postępować planowo. Ogółem w ciągu ostatniego okresu głośniki otrzymało 14 gromad, w której to liczbie znajdują się także dwie spółdzielnie produkcyjne: Lubanice i Surowa. Niezależnie od tego zorganizowano w powiecie radiowęzeł pomocniczy w Nowych Czaplach, który obsługuje również jeszcze Łęknice oraz Bienice. Komitet redakcyjny audycji lokalnych rozpoczął swoją pracę w połowie września w Żarach.

Audycje te byłyby jednak ciekawsze, gdyby nie ograniczały się jedynie do terytorium miasta i poruszano by w nich zagadnienia wiejskie. Wpłynęłoby to niewądnicie

w ogromnym stopniu na dalsze masowe składanie zamówień na głośniki przez ludność wiejską. Sprawa ta przedstawia się nieszczerólnie.

Do dalszych bolączek żarskiego radiowęzła zaliczyć należy chroniczny brak kwalifikowanego personelu. Poza tym trzeba już przystąpić do wymiany niektórych linii radiofonicznych, stojących od 1946 roku. Bardzo szczerpnie personel pracujący w obecnej chwili, nie jest także w stanie podołać ogromowi zadań. (pp)

## Teatry w Poznaniu

OPERA — g. 19  
„Halka”  
POLSKI — g. 19  
„Damy i huzary”  
NOWY — g. 19  
„Król i aktor”  
KOMEDIA MUZYCZNA — g. 19 premiera  
„Podłotek”  
MŁODEGO WIDZA — g. 16 — „Nowa szata króla”  
CYRK nr 7 ul. Niezłomnych — codziennie godz. 19.30, w niedz. g. 15.30 i g. 19.30.  
PAŃSTW. TEATR W GNIEZNE: Ostrów Wlkp. — „Go-dzien litoleci”  
PAŃSTW. TEATR W KALISZU: Lisków: „Grube ryby”  
ARTOS: Zbąszynek — „Podróż po pięciolini”  
Gola — „Uśmiech na czołwie”  
Grzymiszew — „Na swojską nutę”  
Kina w Poznaniu  
APOLLO — g. 15 — aktualne krótkometrażówki

## CO — GDZIE — KIEDY

trażówki, 16, 18 i 20  
„Parada natrętów”  
BALTYK — g. 12 — aktualne krótkometrażówki, g. 13.30 — „Hrabia Monte Christo”, II część, g. 16, 18 i 20.30 — „Wesołe kumoszki z Windsoru”  
MUZA — g. 15 — aktualne krótkometrażówki, g. 16, 18.15 i 20.30 „Rzym — miasto otwarte”  
RIALTO — g. 15 — aktualne krótkometrażówki, g. 15.45, 18 i 20.15 — „Alarm”  
WARTA — g. 13 — aktualne krótkometrażówki, g. 14 i 16 „Dni i noce”, g. 18 i 20 — „Wyspa szczęścia”  
PIAST — g. 18 — aktualne krótkometrażówki  
WOLNOSC (Swarzędz) g. 18 aktualne krótkometrażówki

## FOTOPLASTIKON

g. 10-22 — „Wersal”

## Wystawy

MUZEUM ARCHEOLOGICZNE ul. A. Lampego 27/29 — g. 13-19  
CBWA — g. 10-18 — „Jesienna wystawa prac Zw. Polskich Artystów - Plastyków Okr. Poznańskiego”  
POLSKIE TOW. FOT. ul. Paderewskiego 7 — „Wystawa prac Jana Bułhaka”  
POLSKI ZW. ART. — PLAST. ul. 27 Grudnia 4 — „Wystawa rzeźby i rysunków J. Kaliszana”

## Radio

Program II  
fala Poznań 249 m

## Wiadomości:

5.05, 6.30, 7.55, 12.04, 17, 18.10 (P), 21, 23.50

## Koncerty:

5.10 — poranny, 6.15 (P), 7.20 — pieśni różnych narodów, 12.15 na swojską nutę, 15 wieś tańczy i śpiewa, 14.30 (P), 16.30 (P) — sylwetki sławnych kompozytorów, 17.15 (P) — pieśni masowe, 17.30 (P) — rozrywkowy, 18.25 (P) — 18.40 — rozrywkowy, 21.30 (P) — masowy, 22, 22.45 symfoniczny, 23.20 — muzyka operowa

## Audycje inne:

5.55 (P) — „O czym rolnik powinien pamiętać”, 6.10 — kalendarz radiowy, 11.45 — głos mają kobiety, 12.45 dla wsi, 14.10 — dla klas III i IV, 15.30 dla dzieci, 18.20 (P) — z życia spółdzielni produkcyjnych, 19 — kronika kulturalna, 19.30 — muzyka i aktualności, 20 — literacka

## Sport:

16.20 (P) i 18.30 — pegadanka

## 8 KRONIKA PAŹDZIERNIK



## ŚRODA

Pelażi

Środę w.: 6.05

zach.: 17.14

Księżyc w.: 19.17

zach.: 12.43

## Zachmurzenie zmienne

przeważnie duże, z przelotnymi opadami. Chłodno. Temperatura maksymalna od +7 st. C na północy do +11 st. C na zachodzie kraju. Wiatry umiarkowane, chwila dość silne i porywiste zachodnie i północno-zachodnie.

## Z Ziemi Lubuskiej

Robotnicy Lubuska remontują ochotniczo w godzinach wolnych od zajęć zawodowych pomieszczenia dla przyszłej przychodni przeciwgruźliczej.

Na czoło pracownic działu metalni w zakładach NZPL w Nowej Soli wysunęły się: Stanisława Błask — 164% normy, Pelagia Kasperczak — 151% oraz Genowefa Beza — 142 % normy. (tur)

Młodzież Państw. Liceum Pedagogicznego w Sulechowie postanowiła pracować 2000 roboczo-godzin przy wykopkach ziemniaków w spółdzielniach produkcyjnych. Przykład dał uczniowie klasy IIa.

Uczniowie Państw. Liceum Pedagogicznego w Sulechowie wykonali dla świetlicy szkolnej piękny album poświęcony życiu Prezydenta Bolesława Bieruta. (JJ)

W gromadzie Serby, pow. Głogów rolnicy nie przeprowadzili jeszcze omłotów. Czeka na motor do miocarni przystawiane niedawno z GOM w Kotli. Kto ma kierat konny, ten jeszcze jakoś sobie radzi, lecz reszta chłopów czeka, jak dotychczas bezsku-tecznie, na pomoc Ośrodka Maszynowego. (AZ)

Budowlane Przedsiębiorstwo Powiatowe w Głogowie, które w II kwartale br. zdobyło tytuł „najlepszego BPP w kraju” wykonało zadania trzech lat planu 6-letniego. (ZA)

Dotychczas nie wszystkie PGR-y zabezpieczyły jak należy stogi. Takie niedbalstwo stwierdzono m. in. w gospodarstwie Grębocice, w pow. głogowskim. Niezabezpieczone stogi spotyka się także w powiecie rzepińskim wzdłuż linii kolejowej Kostrzyn — Rzepin. (czm)

WYDAWCA: Instytut PRS „Czytelnik”. NAKŁADCA: RSW „Prasa”

REDAGUJE ZESPÓŁ.

REDAKCJA: Poznań, ul. Grunwaldzka 19, II ptr. Telefony: centrala (dla wszystkich działów) 62-70, 64-75, redaktor naczelny 78-76, sekretarz redakcji 74-36, dział miejski 79-38, dział listów i interwencji 78-57, 78-64, redaktor dyżurny (do godz. 22) 64-75, drukarnia (nocny) 64-72. Godziny przyjęcia w redakcji: od 10 do 12.

ADMINISTRACJA: Poznań, ul. Grunwaldzka 19, parter.

PRENUMERATA: zamówienie przyjmują wszystkie urzędy pocztowe, listonosze oraz kioski gazetowe.

OGŁOSZENIA: Biuro Ogłoszeń RSW Prasa Poznań, ul. Świerczewskiego 3, tel. 62-31, konto PKO Poznań w 5220.110. Biuro czynne od 7 do 16.30, w soboty do 14.30. Za dział ogłoszeń redakcja nie odpowiada.

DRUKARNIA: Zakłady Graficzne im. Marcina Kasprzaka Poznań ul. Wawrzyniaka 39

K-3-12187